

Пов'язують звільнення

Й. Терелі з Ватиканом

Вашингтон. — Газета „Вашингтон Таймс“ повідомила про звільнення в Советському Союзі з ув'язнення відомого активіста Української Католицької Церкви Йосифа Терелі.

Й. Терелі був звільнений з горезвісного табору ч. 36 в Кучині Пермської області, де раніше загинули члени української Гельсінкської групи Олександр Тихий, Юрій Литвин і Василь Стус, а також журналіст Валерій Марченко.

Суд над Терелею відбувся в серпні 1985 року. Його засудили на сім років заслання.

Кореспондент газети „Вашингтон Таймс“ Мартін Сіф вважає звільнення Терелі спробою Міхаїла Горбачова зробити добре враження на Ватикан і таким чином сприяти приїздові Папи Івана Павла II в 1988 році до Советського Союзу на святкування Тисячоріччя Хрищення Русі-України.

Кремль уже неодноразово робив спроби встановити відносини з Ватиканом, використовуючи для посередництва італійську комуністичну партію. Орган італійських комуністів газета „Уніта“ натякнула недавно, що в Москві вважалися візити Папи цілком можливою.

якщо будуть виконані деякі попередні умови. Цими умовами є відмова Ватикану від підтримки забороненої Української Католицької Церкви і визнання прибалтійських республік — Литви, Латвії і Естонії складовою частиною Советського Союзу.

В листопаді минулого року Папа Іван Павло II заявив, що не може бути й мови про офіційну візиту в Москву. Натомість він хотів би поїхати в Литву і Україну.

Попередник Горбачова Константин Черненко висловив свого часу проти поїздки Папи у Вільнюс в 1984 році на святкування дня св. Казимира. Від того часу ситуація змінилася і газета „Уніта“ не виключає, що советські власті дозволить відзначити 600-річчя заснування Литовської Католицької Церкви, до якої належать литовці-католики.

КРЕДИТІВКА В БАВНІД БРУКУ

С. Бавнід Брук, Н. Дж. — Загальні річні збори Української Кредитівки св. Андрія відбулися в неділю, 1-го березня ц.р., о год. 1-й по полудні тут в залі церкви св. Андрія.

Д. Нагірний грав на першій ракеті Каліфорнійського університету

Берклі, Каліф. — Данило Нагірний, студент другого року Каліфорнійського університету і один з найкращих українських тенісистів, з успіхом змагається на першій ракеті дружини цієї школи, вигравши перші вісім змагань.

Д. Нагірний

Володимира і Надії Нагірних з Мейлвуду, Н. Дж. Він отримав від Каліфорнійського університету повну стипендію.

Він є п'ятим рангованим змаганням у найвищій класі університетів.

Університетська газета „Дейлі Бруїн“ вибрала його „Спортовцем тижня“ та помістила його фото і досягнення в числі з 3-го лютого ц.р. Це сталося після блискучої перемоги Каліфорнійського університету над Пеннсільванійським університетом у відношенні ігор 8-1.

Д. Нагірний переміг Ендію Шнайдер, 6-4, 1-6, 6-4, який рангований на 140 місці в світі.

Д. Нагірний з сином д-ра

М. О'КОННОР ВКАЗУЄ НА РЯД РОЗБІЖНОСТЕЙ У ТВЕРДЖЕННЯХ СВІДКА-ІСТОРИКА

Марта Скорупська (телефоном)

Єрусалим, Ізраїль. — Адвокат Марк О'Коннор, оборонець Івана Дем'янюка тут на процесі, виявив цілий ряд розбіжностей і непідтверджених заяв ізраїльського історика-спеціаліста в питаннях жидівського голокосту Ісака Арада, якого прокуратура день раніше поклікала до свідчень про концентраційний табір у Треблінці.

„Я стараюся довести, докторе Арад, що коли ви, один з найкращих істориків голокосту, не можете зробити рішення щодо деяких критичних аспектів цієї справи, то як це можуть зробити свідки?“ — поставив риторичний запит М. О'Коннор під час цілоденного перепитування І. Арада у третьому дні процесу.

Відповідаючи на твердження І. Арада попереднього дня і його пояснення відтвореної в пам'яті учасника Янеке Верніка (помер у 1972 році) мапи і шкідливих концентрацій в Треблінці, М. О'Коннор показав два інші відтворення — одно в книжці І. Арада з 1983 року, яке він не вживав на процесі.

і, друге з процесу в Дюссельдорфі, Німеччина, в 1970 році, зроблене на підставі свідчень команданта табору Штенгеля і учасників свідків. На всіх трьох відтвореннях є різні розбіжності, що призвело І. Арада, якого прокуратура день раніше поклікала до свідчень про концентраційний табір у Треблінці.

У дальшому М. О'Коннор вказав на факт існування двох частин табору — довшнього і горішнього, що стверджено у всіх свідченнях і показано на всіх мапах. Горішний табір був фактично табором смерті і з нього ніхто не вийшов живим. Він був огорожений колючим дротом і густо обсаджений деревами для камуфляжу. Чи справді могли свідки з довшнього табору бачити точно і чітко обличчя сторожів в горішньому таборі? — питав М. О'Коннор. Далше, кожна з трьох мап різнилась щодо положення дерева-шибеніці в горішньому таборі.

Відтак М. О'Коннор запитав І. Арада чи всі сторожі були українці в Треблінці і чи існує на це його раніше твердження доказовий матеріал. І. Арад сказав, що

ні, але деякі учасники називали сторожів „українцями“. Чому тоді Івана назвали „Грозним“, тобто російським прикметником, яким називали російського царя. Також другий названий Арадом сторож — Ніколай, російське ім'я, український відповідник якого — Микола — невідомий І. Арадові. Відповів не було.

На запит на підставі чого він у своїй книжці утотожив І. Дем'янюка з „Іваном Грозним“, Арад відповів, що він це утотоження взяв з американської преси від процесів І. Дем'янюка в ЗСА.

Слід відмітити, що кореспондентка „Свободи“ Марта Скорупська, під час перерви, поставила кілька разів запит І. Арадові чому він називав всіх сторожів українцями і чи він має на це документацію. Він тільки здвигав плечима. Він признав, що йому відомо, що було багато українців, які переходили жидів, ризикуючи життям, і про це є в архіві голокосту документація.

У цьому третьому дні процесу зала була переповнена, включно з численними дітьми і молоддю, які прийшли після закінчення навчання. Біганина, шум, хіхотання створювали циркову атмосферу, а суддя тільки делікатно і нерішучо закликав до спокою. В Америці суддя до одної хвилини усунув би бешкетників зі судової зали. Тут цього не зроблено.

Після сесії, під час „брифінгу“ репортерам, речники міністерства юстиції пригрозили, що щоб його показати, оскільки мусить бути доказати вину „поза найменшій сумнів“.

Ізраїльська преса далше поділена в опінії щодо потреби цього процесу, хоч наголошується „освідомлюючий“ аспект, щоб пригадати молодшим поколінням ізраїльтянам про жидівський голокост, про який багато з них нічого не знають.

У четвертому дні допитування І. Арада зголосився ізраїльський оборонець І. Дем'янюка, адвокат Йорам Шефтель.

Відбудуться лещатарські змагання в Гантері

Гантер, Н. Й. — Карпатський Лещатарський Клуб повідомляє і запрошує членів і їхніх гостей на клубові лещатарські змагання, що відбудуться в суботу, 7-го березня ц.р., тут на „Зітлах гори Гантер“.

Після змагань буде спільний обід, роздача нагород в українському підприємстві „Лексінгтон готель“ у Лексінгтоні, Н. Й.

Кімнати слід замовляти безпосередньо, телефонуючи на число (518) 989-9797. При замовленні кімнат слід згадати приналежність до КЛК.

За дальшими інформаціями і запитами зголошуватись до Юрія Попелу на адресу: 68 Meadow Ave., Franklin Park, N.J. 08823; tel.: (201) 297-0786.

У Вашингтоні також вірять у зміни в ССРС

Вашингтон. — В офіційному Вашингтоні, згідно з Державним департаментом, також почали говорити про зміни в ССРС і політичні та економічні „реформи“, що їх намагається ввести в життя теперішній лідер Советського Союзу Міхаїл Горбачов.

Передвісником офіційної заяви речників Державного департаменту про поліпшення ситуації в ССРС на гуманітарному, літературно-науковому й інших відтинках, були слова групи американських дипломатів і військових, між ними були два колишні державні секретарі, Генрі Кіссінджер і Сайрус Вєнс, амбасадор ЗСА до Організації Об'єднаних Націй Джін Кіркпатрик та інші, які вже висловили свою думку на сторінках американської преси, або під час індивідуальних інтерв'ю та телевізій про свої зустрічі і розмови з М. Горбачовим в Москві.

Заступник асистента державного секретаря для європейських справ, Томас В. Саймонс, заявив, що зроблено поважний крок в напрямку до демократії на літературному відтинку і багатьох інших відтинках життя, якого советські громадяни не пам'ятають від часів Хрущовської ери, але, на думку Саймонса, „демократизацію ССРС“ цього процесу назвати ще не можна, бо крім звільнення більшості політичних в'язнів, Політбюро не відважується вводити інших змін, які вказували б на зміну системи.

На запитання кореспондентів чи Державний депар-

тамент виступає з такими провідними операційними компаніями як Сан Франціско, Густон, Сан Дієго, Торонто і Лірік опера в Чикаго. В Європі він співав в Ля Скала Ковент Гарден, Гамбургу, Парижі, Мюнхені, Берліні і Цюриху. Крім опери він також виступав як соліст з оркестрами Нью Йорку, Чикаго, Бостону, Лос Анджелесу, Філадельфії і Клівленду.

Він теж не відмовляється від виступів на українських імпрезах. В березні цього року він буде введений до „Палати слави“ для визначних американських оперових співаків.

На запитання кореспондентів чи Державний депар-

ФОРТЕП'ЯНОВИЙ КОНЦЕРТ В УІА

Нью Йорк. — Український Інститут Америки запрошує на концерт на два фортеп'яни, Юліяні Осінчук та Теми Гринькова, який відбудеться в суботу, 21-го лютого ц.р., о год. 7-й вечора, тут в приміщенні Інституту, при 2 Схід 79-та вул. Добровільні датки 10 дол. б. дол. для емеритів й студентів. За дальшими інформаціями слід телефонувати безпосередньо до УІА на число: (212) 288-8660.

У СВІТІ

АССОСІАТЕД ПРЕСС інформує з Бенгкоку, що лідери комуністичного В'єтнаму, звільнили 12 своїх міністрів, і мають в плані замінити їх іншими фаховими особами, які зроблять максимум зусиль для того, щоб підняти з руїни в'єтнамську економіку. Так принаймні думають політичні і економічні спостерігачі, які від довгого часу слідкують за подіями у В'єтнамі. Про „резинацію“ 12-ти міністрів повідомило офіційно в в'єтнамське агентство, заповідаючи рівночасно, що вибори для потвердження кандидатів до крайової асамблеї відбудуться 19-го квітня цього року. Серед звільнених міністрів є також ген. Ван Тієн Данг, який плянував останню головну офензиву проти південнов'єтнамських і американських військ в 1975 році, яка закінчилась перемогою комуністів і здобуттям Сайгону. Загально сподіваються дальших змін в лідерстві тієї країни, але чи ці зміни врятують економіку від замирання західні спеціалісти сумніваються.

МОЛОДІ ПАЛЕСТИНЦІ, в більшість студенти, продовжують демонструвати проти ізраїльської окупації арабських земель, у висліді чого по обох сторонах є чимало поранених осіб. Палестинці, не зважаючи на заборону окупаційної влади, маршують у походах з прапорами Палестинської Визвольної Організації, або пов'язками на руках зеленої, чорної і білої краски, а крім того несуть примітивні зроблені плакати і викрикують антиізраїльські гасла, домагаючись виходу Ізраїля з окупованих земель. З огляду на безпеку, офіційні речники наказали закрити школи всякого типу, крамниці, харчові підприємства тощо. Речники армії покищо відмовляються назвати число поранених, мабуть для того, щоб не створювати напруженої атмосфери.

МІХАІЛ ГОРБАЧОВ, особа якого є тепер в центрі уваги засобів масової інформації у зв'язку із змінами, які він намагається ввести в сіре підсоветське життя та підняти на вищий рівень економіку ССРС, відвідав у вівторок, 17-го лютого, Латвійську ССР і запевняв тамошніх мешканців, що чергові два, або три роки будуть найтяжчими у процесі змін економіки цілого Советського Союзу. М. Горбачов розмовляв на вулиці з пересічними громадянами міста Риги, столиці Латвії, запевняючи їх про добрі заміри советського керівництва в багатьох ділянках. М. Горбачов у його триденний подорожі до Латвії супроводжала його дружина Раїса та численні дорадники. Більшість мешканців тієї республіки, — кажуть політичні спостерігачі, — підтримують зміни в ССРС, надіючись на покращання життя, зменшення тиску поліційного апарату, пошанування прав людини, полегші на відтинку літератури, науки, мистецтва тощо.

ПОЛІТИЧНІ АНАЛІТИКИ, які в останньому часі забирали слово у справі антикомуністичного руху в Нікарагуа, кажуть, що сили повстанців „контрас“ дуже зросли в останніх місяцях і, користуючись тепер модернішою американською зброєю, вони становлять більшу загрозу для сандіністів. Сандіністи, які повністю залежні від Советського Союзу і виконують усі зарядження московського центру, ризикують, яку загрозу в майбутньому може становити для них антикомуністичний рух, якщо його послідовно підтримуватимуть демократичні держави світу. Речники Білого Дому твердять, що принаймні 10,000 повстанців оперують вже на території Нікарагуа і це число збільшиться на 100 відсотків за два-три місяці. Протиники допомагають для „контрас“, зокрема демократи в обидвох палатах Конгресу, переконані, що Уряд президента Роналда Регена зумиє наголосити важливість і бойову силу повстанців у повоєнні, щоб Конгрес не знікчивував закону про допомогу для них.

ПРЕМ'Є-МІНІСТЕР ІРАНУ Гуссейн Мусаві заявив кореспондентам, що налеті арабських воєнних літаків на іранські міста не матимуть великого впливу на висліді війни в Перській затоці. Він відмітив, що Іран поклявся вести війну з Іраком до кінця, тобто поки не буде усунутий зі свого посту президент Суддун Гуссейні і нові керівники не скапітулюють перед Іраном і не запропонують мирних переговорів.

З А Я В А

У зв'язку з продовжуванням заходів для створення однієї центральної репрезентації українців в ЗСА до Екзекутиви УАКР наспіли 15-го січня 1987 року два листи: від Владимира Василя Лостена, адресований до голови обох центрів, д-ра Івана Філіса і Ігната Білінського з 9-го грудня 1986 року і від Конференції Безсторонніх Організацій з 11-го грудня 1986 року.

Влада Лостен, вказуючи на жажливі події в Україні і на невідраді відносини у нашій громаді в ЗСА, апелує для загального добра поставити справу створення однієї центральної вище особистих чи партійних інтересів.

Конференція Безсторонніх Організацій у своєму листі, що його підписали: Єпископ Василь Лостен, о. ігумен Патрік Пашак, генеральний вікарій Стенфордської дієцезії, д-р Ярослав Падох, ТУПА, адв. Роман Гуглевич, ЦУКА, д-р Іван Сєрант, ЦУКА, мгр Іванна Романовська, СУА, д-р Степан Ворох, УЛТПА, д-р Роман Осінчук, УЛТПА, інж. Юрій Базилевський, ТУІА, Іван Хамуляк, ТУІА і інж. Микола Турецький, ТУІА, звернувшись з проханням до УКАК і УАКР розглянути на своїх найвищих, між конвенціями форумах, можливість злуки обох центрів, ідеї, яка виринула під час зустрічі голів УКАК і УАКР разом з представниками Безсторонніх Організацій 4-го листопада 1986 року.

Якщо рішення УКАК і УАКР будуть позитивні, тоді обидві центри повинні назначити по шість представників, з правом рішення, які разом з представниками Конференції Безсторонніх Організацій уложити б точки домовлення, на базі яких прийшло б до злуки всіх сил в одній всегромадській централь.

Виготовлення точок домовлення повинно б закінчитись до кінця червня 1987 року, а від липня повинна здійснюватись підготовка спільного конгресу, на початок грудня 1987 року, — сказано в листі.

Екзекутива УАКР розглянула обидва листи на своєму засіданні 24-го січня 1987 року і заявила, що УАКР стоїла і стоїть на становищі однієї об'єднаної центральної репрезентації українців в ЗСА, що можна досягнути через скликання надзвичайного конгресу.

Екзекутива УАКР, беручи під увагу ситуацію в Україні і нашої громади в ЗСА, прийняла запропонований Безсторонніми Організаціями статут і назву „Український Американський Конгрес“ і готова визначити своїх шість представників до Підготовчої конгресової комісії, завданням якої було б скликати надзвичайний конгрес восени цього року.

Екзекутива УАКР

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 17-ГО ЛЮТОГО ц.р., зударився у вечірніх годинах два ньюйоркські підмські поїзди, що їдуть в північну частину стеїту Нью Йорк. Причини зудару ще не можна ствердити, але тільки тому, що оба поїзди їхали доволі повільно не приїшли до втрач у людях. Тільки 20 осіб було поранених, хоча в поїзді, що виїхав зі станції Гренд Сентрал було понад 500 осіб, які саме верталися після праці домі.

ПІСЛЯ ОБШИРНИХ опитувань Роберта М. Гейтса, що має обійняти пост директора Сі-Ай-Ей на місце хворого Вілліама Кейсі, затвердження Р. Гейтса відкладено аж до опублікування звіту спеціальної інвестиційної комісії у справі т.зв. „Іранського скандалу“. Р. М. Гейтс це наймолодший віком директор Сі-Ай-Ей, має 43 роки. Він однак вже довгі роки працює в цій агенції і був логічним кандидатом на наступника В. Кейсі. Р. М. Гейтс у своїх зізнаннях перед сенатською комісією ствердив, що Сі-Ай-Ей зробило велику помилку, закриваючи т.зв. „Іранський скандал“, і що він буде інформувати Президента про всі потягнення в майбутньому.

РІШЕННЯ КАЛІФОРНІЙСЬКОЇ католицької дієцезії продати право на фільмування відвідин Папи Івана Павла II для телевізійної станції, що найбільше заплатити, викликало широке обурення серед католицьких кіл і серед телевізійних станцій. Також під натиском Конференції католицьких єпископів дієцезія мусить відкинути ідею збирати фонди на покриття коштів відвідин Папи. Провідники католики Каліфорнії борються тим, що вони не мають досить грошей.

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ Нью Йорк Маріо Квомо, який тепер роз'їжджас з публічними виступами перед демократами, дістав несподівано корисну опічку після останньої промови в Нью Орлінсі, у понеділок, 16-го лютого ц.р. Це шораз більше вказує на те, що М. Квомо буде добиватися номінації Демократичної партії на становище президента країни в 1988 році.

В НЬО ЙОРКУ АРЕШТУВАЛИ 34-літнього адвоката Ізраїля Гроссмана за те, що він передав конфіденційні інформації адвокатської фірми, в якій працював, шістьом особам із своєї родини та приятелям і це допомогло їм заробити 1,5 міль. дол. впродовж двох тижнів, перепродаючи вартісні папери. Головний прокуратор дистрикту Мангеттен Рудольф В. Джуліані ствердив, що досі кара у таких випадках була надто легка і тому після останніх скандалів на Волл Стріт треба взятися до тіх адвокатів, які продають інформації про фірми, в яких працюють.

ПІСЛЯ ТРЬОХ З ПОЛОВИНОЮ місяців зголосилася 20-літня студентка Барух коледжу в Нью Йорку, Мелані Річардс, яка виграла на лотерії 8-го листопада 1986 року 12 міль. дол. Своє пізнє зголошення вона пояснила тим, що хотіла трохи успокоїтись після кількох несподіваних і боялася слави та зміни в житті, що ця wygrаша принесла.

ВЕРХОВНИЙ СУД стейту Нью Йорк підтримав закон міста Нью Йорк, яким можна присилувати всі клуби, які досі були лише для мужчин, щоб до них приймали також жінок. Такий закон схвалено ще в 1984 році, але помимо того досі існують екслюзивні клуби, до яких під претекстом, що вони є „чітко приватні“, приймають лише на підставі раси, релігії та статі.

У СТЕЙТІ ЗАХІДНА Вірджінія директор та учитель спеціальної школи для членів секти Гарі Крішна стоять під закидом, що вони знислювали дітей, які були в цій школі. Проти членів цієї секти, що масово поселилися у Західній Вірджинії є тепер докозання також за наркотики та інші кримінальні справи, включно із вбивствами, які відстолюють для секти.

П. Плішка відвідав школу в Чикаго

П. Плішка з дітьми „Рідної Школи“.

Чикаго (Х. О. Мурська). — У суботу, 24-го січня загоstit до школи українознавства Т-ва „Рідна Школа“ мастр Павли Плішка, світової слави оперний співак.

Під час останньої години навчання, учні середніх та вищих клас разом з учителями зібралися в аудиторії, щоб відсвяткувати 22-го січня. Перед святочною проголомою директор „Рідної Школи“ Віра Боднарук повідомила присутніх про гарну несподіванку — гостину маестра Плішки в школі українознавства. Ця небуденна зустріч відбулася завдяки старанню адв. Зєнона Форовича, який розповів учням про свою ранішу зустріч з мастром Плішкою і

про те, як радо маестро погодився відвідати школу. На сцені П. Плішка розказав, як йому запам'яталися пісні, що їх співали в українській церкві, як музика манила його. Далше пояснивав силу голосу, яку треба мати, щоб могли співати в опері, про вишкіл голосу, а також про не легше життя артиста-співака з уваги на часті подорожі, які часом тривають 11 місяців у році. Маючи сім'ю, це лише мало часу на родинне життя.

Учні ставили запити, на які маестро дуже радо відповідав. Ще здатися ніколи не було такого захоплення і зацікавлення учнів, як цим разом. Маестро Плішка від 1967

року є одним з провідних співаків Метрополітальної опери в Нью Йорку, як також виступає з такими провідними оперними компаніями як Сан Франціско, Густон, Сан Дієго, Торонто і Лірік опера в Чикаго. В Європі він співав в Ля Скала Ковент Гарден, Гамбургу, Парижі, Мюнхені, Берліні і Цюриху. Крім опери він також виступав як соліст з оркестрами Нью Йорку, Чикаго, Бостону, Лос Анджелесу, Філадельфії і Клівленду.

Він теж не відмовляється від виступів на українських імпрезах. В березні цього року він буде введений до „Палати слави“ для визначних американських оперових співаків.

СВОБОДА

FOUNDED 1993

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily, except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає себе право вилучати матеріали, які порушують моральні та етичні принципи. Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів, наданих читачами. Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів, наданих читачами. Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів, наданих читачами.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Чи цікавлять етичні засади?

Від ряду днів сторінки американської преси і усі новинки телевізійних каналів заповняє перебіг процесу у справі, якою приваблива мала дівчинка, що її назвали „Бейбі М“.

Для американських адвокатів ця розправа — це прецедент, вислід „якої у майбутньому матиме вплив на подібні випадки. Це ж бо вперше судова розправа має вирішити кому призначати дитину; чи справжній матері, яка її породила чи подружжю Стернів, для якого вона погодилася її породити. Діло в тому, що справа адоптування була вже згорі обговорена та точно специфікована, а Мері Вайтгед підписала офіційно контракт, яким зобов'язалася за точно означену суму вродити дитину, штучно запліднену Вілліамом Стерном. Отже, перед судом — питання як в такому випадку вирішити, коли М. Вайтгед після народин „Бейбі М“ змінила свою думку і не хоче тепер віддати дитину Стернам.

Для нас, однак, цікаве не лише рішення суду, на яке всі так нетерпеливо чекають, але людська, а передусім християнсько-етична сторінка цієї наскрізь нової проблеми, яка може і напевно буде повторитися у майбутньому. Питання в тому чи можна родити дитину за гроші? Питання чи можна оправдати таку „умову“, яка зайшла поміж М. Вайтгед і Стернами, навіть коли вона зі сторони бездітних батьків є вислідом їхнього шляхетного і гарячого бажання мати свою дитину.

Ми знаємо добре, що є інші, більш етичні, способи адоптування дитини, хоча вони бувають довготривалі і коштовні. Коли, однак, взяти до уваги видатки, які пов'язані тепер із процесом у справі „Бейбі М“ і з сумою, яку маладітати природна мати (10,000 дол.), — то ледве чи є різниця, поміж одним як і другим способом.

Неважливим також, що М. Вайтгед тепер уже не хоче заплатити, а лише робить все можливе, щоб здобути прихильність лави присяжних та судді і здобути дитину для себе.

Тут проблема у самій основі цілої справи і в наслідках, які вона може мати на майбутнє життя і психіку — „Бейбі М“.

Цікаве, що коли в цілій Америці проходить тепер боротьба проти абортів із християнських мотивів і постійно по великих містах відбуваються демонстрації та протести, а то й нищення клінік у яких роблять аборти — справа торгу породом не викликає подібної реакції.

А тут так, як і в випадку абортів, заторкнений глибоко-християнський момент і тут також ідеться про людське життя і його майбутнє.

Сьогодні „Бейбі М“ — це немовлятко, яке бачимо на руках матері або батька. Але це немовлятко за десять-двадцять років, незалежно кому воно у висліді процесу буде призначене, виросте на думуючу, дорослу жінку, перед якою не можна буде ніяк закрити цієї неетичної боротьби, яка тепер відбувається на очах цілого американського народу. Який вплив це буде мати на її психіку, на розвій її життя? Якось досі не розглядають цього психологи, які так численно заступлені на процесі і які так точно аналізують почуття природної матері і прибраних батьків, беручи на увагу кожне сказане слово, кожну телефонічну розмову.

Бідна ця маленька дівчинка, яка не просила-ся сама на світ, а якої дрібне життя стало джерелом ще однієї великої сенсації. А таких дітей тепер може бути щораз більше.

В КІНЦІ МИНУЛОГО тижня до Західної Німеччини втік чехо-словацький прикордонник, використовуючи цю обставину, що йому сказали стерегти „ненарушним кордон“ соціалістичної країни. При тому він ще допоміг втекти двом громадянам Східної Німеччини. Західнонімецька поліція повідомила, що східні німці перебували в Чехо-Словаччині, як туристи. Поки ведеться слідство поліція не подає прізвищ втікачів. Прикордонник був членом комуністичної партії Чехо-Словаччини, — заявив речник поліції.

ШВЕДСЬКІ КОНСЕРВАТИСТИ домагаються, щоб міжнародна комісія для розвитку і контролю ядерних реакторів в світі зайнялася перевіркою соціальних ядерних реакторів, збудованих в литовському місті Ігналіно на взірці чорнобильських станцій. „Чорнобильська катастрофа“, — заявив лідер консервативистів Карль Більд, — показала, що система безпеки соціальних ядерних реакторів не відповідає загальним міжнародним стандартам. Такі реактори ніколи не дістали б дозволу на продукцію електроенергії на Заході“, — заявив шведський політик.

Сьогодні йдеться про те, щоб авторитет Синоду зріс, а він повинен зрости насамперед серед самих Владик. Вони самі мають респектувати свої спільні рішення й переводити їх у життя, а не ховати свої „уділи“ за Ватиканські чи конгрегаційні юрисдикції. Нам усім треба вчитися шукати самоуправління, в тому й синодального, треба знати, як шанувати власні авторитети та закони, бо справді нам не бракує пошани до чужих.

Блаженніший Патріярх Мирослав Іван не є самотнім, чого дехто особово-вався без підстав. Він правильно оперся на підтримку і віддані праці оточення покійного Патріярха, яке в особі членів Крілосу і найближчих співробітників Покійного запропонував наступникові льоально своїм послужити так щиро, як саме це зробили жертвенні Отці в Римі. В цьому відношенні, зокрема щодо організації центрального апарату й канцелярії є навіть деякі поліпшення. Особа Протосинкела Архимандрита Л. Гузара та канцлера о. д-ра І. Давка дають заперуку, що речі довкола Блаженнішого Мирослава Івана будуть розвиватися добре. Поряд з канцелярією Блаженнішого в Римі діє канцелярія секретаріату Синоду, що є також корисним рвзвнтком.

Український Католицький Університет позначує

Василь Маркус

СПАДЩИНА ПАТРІЯРХА ЙОСИФА СЬОГОДНІ

(у 95-літні роковини народження)

Сьогодні йдеться про те, щоб авторитет Синоду зріс, а він повинен зрости насамперед серед самих Владик. Вони самі мають респектувати свої спільні рішення й переводити їх у життя, а не ховати свої „уділи“ за Ватиканські чи конгрегаційні юрисдикції. Нам усім треба вчитися шукати самоуправління, в тому й синодального, треба знати, як шанувати власні авторитети та закони, бо справді нам не бракує пошани до чужих.

Блаженніший Патріярх Мирослав Іван не є самотнім, чого дехто особово-вався без підстав. Він правильно оперся на підтримку і віддані праці оточення покійного Патріярха, яке в особі членів Крілосу і найближчих співробітників Покійного запропонував наступникові льоально своїм послужити так щиро, як саме це зробили жертвенні Отці в Римі. В цьому відношенні, зокрема щодо організації центрального апарату й канцелярії є навіть деякі поліпшення. Особа Протосинкела Архимандрита Л. Гузара та канцлера о. д-ра І. Давка дають заперуку, що речі довкола Блаженнішого Мирослава Івана будуть розвиватися добре. Поряд з канцелярією Блаженнішого в Римі діє канцелярія секретаріату Синоду, що є також корисним рвзвнтком.

Український Католицький Університет позначує

Михайло Кучер

КРИВАВИЙ ПРИВИД БРОДИТЬ СВІТОМ

мат, яким озброєна совєтська армія під офіційною назвою „7.62 мм автомат, системи Калашніков, взірць 1947“.

Недавно совєтською зброєю пістолетом системи Макарова вбито у Західній Німеччині Ганса Мартіна Шлєра та тесенського міністра Гайнса Герберта Каррі.

Цією ж зброєю поранено австрійського політика Гайнса Нітшеля. СССР залякує вільний світ терором, який можна назвати партизанською війною. Терором можна досягнути політичну мету в Центральній та Південній Америці та в Африці. В самому СССР дуже рідкі випадки терору бо карають смертю.

В акції терору та дезінформації не останнє місце належить Чехо-Словацькій і відділом „Д“, або відділом „Д“, що означає дезінформацію. Цим відділом керує міністерство внутрішніх справ та совєтські „доглядники“.

У 1959 році совєтська розвідка створила новий відділ дезінформації, керів-

го вигляду соборові особливо в час ювілейного року, якого бажав бачити Патріярх Йосиф. Мистець Свято-слав Гордінський інтенсивно працює в цьому напрямі.

Усе це на добрій дорозі до здійснення, хоч шоправда, вимагатиме ще чимало зусиль і засобів цілої нашої спільноти. Спадщина Патріярха знаходиться у стадії розбудови і розвитку, а не падіння. Навіть стіни УКУ, Колегії і Студію виповнюються молодим доповненням, чого собі так бажав Покійний Патріярх, що за життя. Звичайно так буває, що твори людей розвиваються і міцніють вже після того, як їх творці відійшли. Нам усім треба все це підтримати, зберегти і розбудувати. З юнацьких років пригадуємо собі таке motto (і не знаю його джерела), яке чудово нагадує до нашого відношення до спадщини Патріярха Йосифа: „розпочає продовжувати, осягне не скріпнати, а задумане реалізувати!“ Це повинно бути нашим зобов'язанням, яке особливо усвідомлюємо собі у такі моменти, як ювілейні нагоди з життя Патріярха.

До цього хіба можна б ще додати особисте звернення Патріярха Йосифа із його вже сьогодні історичного завішання. Він писав: „Нехай наша духовна спадщина проникне Ваші душі, запалить вогонь у Вашому серці, щоб її зберегти і передати свої душі благодаттю і дарами Святого Духа!“

Врешті, завершується велике діло, задумане мрією Покійного, а саме Собор Святої Софії. Минулого року досить порушилися вперед мозаїчні праці, щоб надати такого внутрішньо-

кретно чеським агентом Беттелом) колишнього словацького міністра і політичного емігранта Матуша Чернака. При кінці 1953 року в Австрії схоплено колишнього заступника прем'єр міністра Чехо-Словацької, політичного емігранта Богуміла Лаузмана. Він помер у в'язниці. Ці ж агенти підкинули працівникам радіо-станції „Вільна Європа“ хемікалії, що викликали розсірт шлунка. Вони вкрали картотеку зомовників емігрантської чеської газети „Чеське Слово“. Почали друкувати у Празі фальшиву газету і вислали її передплатникам.

Була задумана операція „Непту“ в Озері на чесько-німецькому кордоні кинено у воду кілька скринь з фальшивими документами, які обвинували західнонімецьких та австрійських політиків, що вони були нацистами, або мали з нацистами зв'язки. Таким чином був скомпромітований колишній австрійський канцлер Курт фон Шушнінг.

СССР старалася скомпромітувати Західнонімецьчину і представити її у нацистському світі. Коли випускали чеських німців у Західнонімеччину, вони підписували зобов'язання працювати для чеського КГБ.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Володимир Баран

Різдвяний концерт молодечих ансамблів з Торонто в Дітроїті

Стоп'ятдесят членів хору і оркестри — який прекрасний і будучий вид. Це мусить бути заслугою диригента, що потрапив зібрати стільки молодих людей в місці, де існують ще інші подібні ансамблі. Скільки праці мусіла ця молодь вкласти, щоб за такий короткий час свого існування, бо заздалека півтора року в теперішньому складі осягнути такий високий рівень хорового мистецтва. Ці хористи мусять бути наснажені глибокою любов'ю до своєї пісні та зрозумінням її краси та вартості її культивування. За це вони заслуговують на нашу щирю вдячність і подив.

Дітроїт уже давно щось такого не чув і не бачив. Три частини хору: чоловічий, жіночий і мішаний. Кожна частина — цілком самостійна і духовна оркестра — а всі вони в розкішних одягах і в зразковому порядку. Це перший хор, який ми від довгого часу побачили, що складається в переважній більшості із молоді. І слід за цим, їх голоси звучать свіжістю та дзвінкістю, що тільки молодість може дати.

Як різдвяний концерт і повинен — він охоплював колядки і щедрівки. На похвалу диригента треба ствердити, що включаючи до програми речі рідко співані, — він надав цьому концертові свіжості. Його здібностями завдячуємо оригінальну інтерпретацію таких відомих композицій як „Дзвони“ та „Не плач Рахіль“. Він надав їм певної власного зрозуміння. Модування динаміки в тих та інших піснях було на рівні найкращих професійних хорів. У складі цього хору є члени музично обдаровані; жіночий ансамбль крім головного диригента, диригували дві членкині хору: Верішком мистецького досягнення уважаємо різдвяну псалму М. Лисенка „Слава діва днес“ і колядку „Що

то за предиво“ із захоплюючим солю Л. Мороз-Козак та В. Шевеля. Ці колядки мусів хор співати дві рази, в першій мірі завдяки голосові та інтерпретації солістки. Хорова основа у цій колядці, сповнена ніжності, відповідала загальному образів пісні.

Сила звучання духової оркестри безперечно надається більше для виконання під відкритим небом. Її виконання репертуару виявилось докладе опанування інструментів і зразкову дисципліну. Річ зрозуміла, що духовий оркестр прямо неможливо осягнути такі нюанси інтерпретації, що їх вимагає „Щедрик“.

Дня 18-го січня, у неділю, хор співав Службу Божу. Знову виказуючи зрозуміння духа відправи, спів хору був сповнений молитовно-настрою. Динамічно повздержливий, він створив атмосферу, яка сприяла внутрішньому зосередженню та щирій молитві. Диригент Василь Кардаш може сміло бути гордим із осягів свого хору.

Сумним залишається тільки один факт. Наша громада не спромоглася запевнити церкву на цьому концерті. Ми часто нарікаємо на нашу молоддь за її брак охоти до суспільної праці. Але коли та молоддь щось дійсно великого і гарного осягне, щось, що вимагало сотень годин праці, нам навіть не хочеться вийти з хати.

Ряд спонзорів допоміг зменшити фінансовий недобір. Підкреслити треба щедрість п-ва Духицького на цю ціль склали 600 дол.

Отже ігмен Вернад Панчук виявився дуже прихильним господарем, двократно вгощаючи цей великий гурт молоді. Його слова привіту і прощання напевно залишаються в їхніх душах милою споминкою.

З приємністю треба також ствердити, що це молоддь говорила між собою тільки по-українськи.

3 ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДОРОГА „СВОБОДО“

Було воно зовсім так, як у вірші Катерини Перелісної

„Стук! Стук! Стук! Чи тут живе Жук? — Тут живе Сова. Старенька вдова“

Хто його пита? Я приніс листа. Прошу відібрати й карбованця дати“.

Відібрала й відібрала, а там безцінні скарби: „Вірні для дітей“, які видав Союз Українок Америки. 29-й Відділ ім. Героїні Кінгірі, Чикаго 1986. Сказавши правду, я знала, що така посилка прийде, бо на осно-

ві оголошення у „Свободі“ ч. 4, з 8-го січня ц. р. я замовила її у Дарії Ярошевич, 206 — 65 th st., Downers Grove IL 60516. Замовила не для своїх дітей, бо вони вже дорослі, але для внуків, що вийшли вже з цього віку замовила для себе. Як колишній довголітній вчителька, цікавилася новими виданнями і болай так їх піддержую. А вірші К. Перелісної, однієї з найкращих письменниць для дітей, ще й нині звучать ніжною музикою в ушах.

Як правдиво сказано на вступі книжки, ця збірка віршів запровадить „в усі чотири пори року — з нею (Закінчення на стор. 7)

Омелян Твардовський

ОСЯГИ СПОРТОВЦІВ УКРАЇНИ В 1986 РОЦІ

III.

Боротьба вільного стилю

Сергій Білоглазів з Києва здобув звання чемпіона в міжнародних змаганнях „Зірок“ за „Суперчашу“, які пройшли в Токіо, Японія.

Гімнастика

Оксана Омелянич з Києва здобула звання абсолютної чемпіонки СССР.

Спортова акробатика

Валерій Ляпунів і Сергій Чижевський, обидва з Києва, здобули в м. Ренн, Франція звання абсолютних чемпіонів світу (вадрує) та абсолютних чемпіонів Європи (втретє).

Гаківка

У юнацькому турнірі СССР, що пройшов в м. Тоглятті, Росії, юнацька гаківкова дружина „Сокола“ з Києва здобула золоті нагороди. Перед початком нового сезону 1986/87 Київська гаківкова дружина „Сокіл“, що виступає у вищій лізі СССР, здобула коротке турне у Фінляндії, де здобула перемоги з такими визначними клубами: „Львес“ — 8:1, „Калпа“ — 6:4, „Йокеріт“ — 5:4. Коли пишемо ці рядки після відбуту 21 змагань, „Сокіл“ здобув 17 точок і займає в показнику таблиці ігор вищої ліги восьме місце. Крім вищої в першій лізі СССР, виступає ще два гаківкові клуби в Україні: Харків „Динамо“ і ШВСМ Київ.

Копаний м'яч

У цьому спорті, що є найбільш популярний в Україні і в СССР, вже довгі роки домінують українські клуби. І в 1986 році українські футболісти добилися великих успіхів. На арені СССР збірна України здобула перше місце в турнірі „Спартакіади“ народів СССР. Юнаки у віці 15-ти років здобули Чашу СССР „Юніст“. Професійний клуб „Дніпро“ з Дніпропетровська виграв чашу футбольної федерації СССР. Київське „Динамо“ здобуло чаші в міжнародних турнірах в Еспанії і Амстердамі, Голляндії. До найбільшого успіху цієї української дружини треба зарахувати здобуття чаші Європи. У фінальних змаганнях, що пройшли на нейтральному стадіоні в Ліоні, Франція, кияни при участі понад 50,000 глядачів перемогли славетний клуб „Атлетіко“ Мадрид, Еспанія, вислідом 3:0. Здобувши цю велику перемогу, кияни одночасно заклафікували до фінальної гри за так „Суперчашу“ Європи, що відбудеться весною 1987 року в Монако з Румунським клубом „Стяуа“. Великі осяги українських футболістів на арені СССР і Європи, простежили ім шлях у світовий чемпіонат в Мехіко, де вони репрезентували СССР. Не зважаючи на фізичне вичерпання, що його зазнали кияни в іграх за Чаші на внутрішньому чемпіонаті як теж важкі переживання чорнобильської катастрофи, поблизу якої проживають родини більшості змагунів, українські футболісти на початку турніру показали високу класу, але програли в дорозі до чвертьфіналу проти збірної Бельгії. У обширних репортажах із змагань киян, журналісти вільного світу постійно зазначували, що це дружина із столиці України, Києва поблизу якого сталася експлозія атомової станції.

Вернувшись до Києва, втомлені українські футболісти зазнали кілька несподіваних поразок в чемпіонаті вищої ліги, все таки в новій серії за Чашу чемпіонів Європи вони елімінували чоловічі клуби Болгарії і Шотландії й заклафікували до півфінальних ігор, що назазначені на весну 1987 року.

Лондонський „Ворлд Сакер“ опублікував вислід опиту-спортних журналістів з різних країн світу згідно з яким найкращим футболістом світу названо Дієго Марадоу з Аргентини. На другому місці — Ігор Беланів з Києва, Україна. В трійці найкращих тренерів — Валерій Лобановський з Києва, Україна, названий другим після Гі Тейса з Бельгії. Найсильнішою дружиною світу, очевидно,

названо збірку Аргентини, але і тут на другому місці йде Київське „Динамо“.

Один із чоловічих співробітників почитного журналу „Ворлд Сакер“, відомий шведський журналіст Стефан Таррас, який недавно побував в Києві на запит кореспондента місцевої „Спортивної Газети“ між іншим сказав: „Я вважаю ваше „Динамо“ найсильнішою клубовою дружиною світу. І кажу так не тому, що тепер перебуваю в вашому місті. До Києва я приїхав саме тому, що тут є „Динамо““.

У своїй короткій статті в „Спортивній Газеті“ ч. 145, Таррас між іншим написав: „Справа в тому, що я пишу книжку для одного з західнонімецьких видавництв. Називатиметься вона „80 найбільших футбольних клубів світу“. Правдоподібно, це буде перша книжка такого типу... В СССР моїми вибранцями стали московські „Спартак“ і „Динамо“, київське і бгільське „Динамо“. Саме в такій послдовності я знайомлюсь з ними. Вас безперечно, найбільше цікавить мій вибір, вірніше, його підстави, стосовно киян. Буль ласка: а) вони нинішні чемпіони СССР; б) вони володарі Чаші Європи; в) ваш клуб має давній стаж і великі традиції, г) це масштабна і, безсумнівно, провідна футбольна організація України... Я дивився також на їх гру (тобто киян) з англійським клубом „Манчестер Юнайтед“ на турнірі в Амстердамі минулого серпня. Перед 45-ма тисячами абсолютно зачарованих голляндських глядачів кияни просто „декламували“ відому британську дружину, приборкавши її, наче юнйорів...“

„Остаточою в останній зустрічі сезону 7-го грудня ц.р. Московський клуб „Динамо“, вислідом 2:1, завдяки чому влванадіє в своїй історії здобути звання чемпіонів вищої ліги СССР. Цим великим і емоційним пригладася 100,164 симпатиків, що приїхали з різних міст і сіл України. Мільйони з ностальгією очікували переможного вислду українських футболістів так в Україні, як в усіх неросійських республіках“.

СВЯТКУВАННЯ РОКОВИН ПРОГОЛОШЕННЯ ДЕРЖАВНОСТІ І СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

Святкування 22-го січня в Стемфорді

Відділ СУА в Стемфорді, Конн., зорганізований в 1984 році, вже третій рік намагається поєднати громадське життя малої місцевої української громади. Нелегко приходиться, але все ж таки вже третій рік ця невеличка група ідейних жінок організує різні імпрези, а зокрема відзначення річниць українських національних свят, яких не слід забувати.

У наших більших громадах влаштовують величаві святкові академії з виступами професійних музик, співаків, хорів, музичних ансамблів та інших висококваліфікованих мистецьких одиниць.

У нас в Стемфорді немає змоги мати цього роду величаві академії, тому обмежуємося до дуже скромних програм у виконанні місцевих сил.

В неділю, 25-го січня ц. р., після Богослужб, які відправив парох о. Мудрий в наміренні українського народу і поляглих за волю України, відбулися Святкові сходи для відзначення роковин 22-го січня.

Відкриваючи ці сходи, О. Тишовець підкреслює, що українська громада в Стемфорді приєднується до щорічних святкувань української державності у вільному світі, щоб ця велика річниця не пройшла непомітно. Здавалось, що присутні відчували, що ми не самі, а одна цілість — українська громада у вільному світі. Як радісно звучала цитата з вірша О. Олеса: „Вітри і бурі весняні звали каміні із могил... І крадіжкою збудили... Лани і ліси вклонились Воскресній мрії — Україні“.

Одарка Горбачевська гарно прочитала слово про 22-го січня англійською мовою, неначе ожививши образ цих світливих подій. Вона

заспівала, що ми з гордістю відзначаємо січневі роковини, бо вони підкреслюють повагу, гідність і право на самостійність України в колі інших держав.

Відак Надя Йовик у короткій доповіді подала історичний огляд подій з часів Визвольних змагань. Зважаючи на те, що чин 22-го січня є для нас рушієм у дальшому змаганні за самостійність України, доповідка подає думки як в сучасну пору кожна українська людина може і повинна практично причинитися до здійснення цього великого діла. Студент Андрій Ленчик прочитав вірш С. Орлюка „Свято Державності“.

Святкові сходи закінчено українським гімном.

Слідуючи за програмою можна було відчувати, що присутні справді глибоко вжились у дух святкування соборності і незалежності. На залі панував вродливо-святковий настрій. Мабуть не буде далеко від правди припущення, що причиною такого вдумливого переживання після виконаного обов'язку, чи когось доброго вчинку, мабуть, нікому не чуже. Але воно дуже добре відоме невеличкій групі жінок в Стемфорді, згуртованій у 15-му Відділі СУА, які так з посвяткою працюють для добра цілої української громади, за що їм належить подяка.

Теодозія Савицька

Йонкерс

Українська громада міста Йонкерс та околиці Вестчестеру урочисто відзначили річницю державності і соборності України.

В четвер, 22-го січня ц. р., біля міської ратуші відбулася урочистість. В імені управління Відділу УККА Вестчестеру привітав присутніх адвокат Роман Козіцький і офіційно відкрив імпрезу.

Архимандрит шамбелян Віктор Поспичил відмовив молитву в наміренні українського народу. Слово про Січеві Акти 1918 і 1919 років англійською мовою сказав Мирослав Футала. З огляду на візді з міста посадики, його заступник Гері Оксан відчитав спеціальну прокламацію, проголошуючи 22 січня Днем Української Незалежності, яку підписав посадики Ендрю Ендрю. Після того голова УККА Мирослав Климко подякував посадики, отримав присутнім. Після відспівання американського гімну піднесено український прапор вояками УПА, а всі присутні відспівали український національний гімн. Український прапор повіяв біля зоряного американського прапора цілого дня 22-го січня.

В неділю, 25 січня ц. р., в українській католицькій церкві св. Михайла Архимандрит шамбелян Поспичил у службі отців Ніколи Сіпсука і отця Андрія Чарного відслужив службу Богу в наміренні українського народу та вгодившись відповідно до цього дня проповідь. В церкві із своїми прапорами були вояки УПА, члени Осередку СУМ-А та Відділу ООЧСУ.

1-го лютого ц. р. відбувся святковий концерт, присвячений роковинам 22 січня в залі Спільноти Української Молоді. Сцену гарно вдекорували Ярослав Кішук, стар. На залі відвідали члени Осередку СУМ-А, вояки УПА, хорунжі Відділу ООЧСУ та Організації Оборони Лемківщини із своїми прапорами. Концерт розпочато відспіванням американського і українського гімнів і апелем, в якому

взяли участь вояки Відділу Т-ва колишніх вояків УПА та члени Осередку СУМ-А, проводив апелем командир УПА Микола Сидор-Петя.

Проголошення самостійності України ІУ Універсалу Центральної Ради прочитав Андрій Бурчак, а проголошення соборності українських земель у Києві відчитав Ярослав Кішук, мол., члени Осередку СУМ-А в Йонкерсі.

Святкову промову вголосив отець Роман Мірчук, парох української католицької церкви св. Петра і Павла в Джерзі Сіті. Присутні мали змогу почути добре опрацьовану та науково обґрунтовану промову, в якій були висвітлені усі позитивні та негативні тогочасних політичних діячів та був заклик до теперішніх, щоб на помилках минулих не читалися і не повторювали їх сьогодні і в майбутньому. Рясними оплесками нагородили присутні доповідача за його речевість і красномовство.

Збірну декламацію „У Січ“ вголосили суміш — Василь Кравець, мол., Роман Васічка та Женья Невмержицька. Вперше в Йонкерсі виступили ансамбль „Гайдамаки“ під мистецьким керівництвом Володимира Івасюка, який виконав в першій частині „Ой, злітались орли“ муз. Стеценка з опери „Гайдамаки“, „Тихий Ліс“, обробка Юрчинка, „Набирали добровольців“, обробка Ковальчука, „Українські Тернопілі“ Романа Кашубинського читала Оксана Футала.

У другому своєму виступі ансамбль „Гайдамаки“ виконав „Хав стрілець на війноньку“ сл. Купчинського, муз. Гайворонського; „Полісся“ Володимира Юрчинка, „Ой у полі верба“, народну пісню, а на закінчення у супроводі бандур проспівали коладу. Концерт закінчено відспіванням „Боже, вислухай благання“.

Після закінчення концерту присутні не розходились, а ділились враженнями про відбутий концерт.

Л. Л.

Січневі Роковини в Бриджпорті

На знімку делегація представників місцевих організацій, включно з церквами у мейора Бриджпорту.

Відзначення Січневих Роковин у Вільямсавні

Вивішують український і американський прапори на щоглі Міської управи Вільямсавні.

Головну доповідь до теми святкування вголосив Павло Лісний англійською мовою. Він влучно охопив і

ших трагічних років, що їх рани не загоялись донині. Всі зрозуміли, що ворог української незалежності є особливий породи, та що самостійна українська держава є також в інтересі вільного демократичного світу.

Після доповіді посадики К. Ді Нові відчитав прокламацію для вшанування Дня Української Незалежності. Публіка виявила йому свою вдячність щирими оплесками.

Не зважаючи на снігові, всі присутні на залі вийшли на подвір'я, де в присутності посадики вивісили американський і український національні прапори, співаючи американський та український національні гімни.

Після цього О. Кобас з дружиною Ольгою запросили всіх зайти до їхньої хати на каву й перекуску. Це вже п'ятий раз, коли в Січневих подіях Вільямсавні так щиро подбали про добірну перекуску.

В дружніх розмовах зі снігом, з колядою непомітно минав час. А думки линули в Україну в молитовній настанові, щоб у всі наступні роковини в той день дозволили у дзвони по всіх церквах України.

О. Кобас та його співробітникам — щира подяка й признання від громадян південного Нью Дж.

(М. П.)

Південна Флорид

День 16-го вересня 1986 року став переломним в житті української громадськості південної Флориди. В тому дні зійшлися представники всіх організацій цього розлогого терену, щоб застановитися і вибрати об'єднаний комітет для відзначення головним чином трьох свят в році, а саме: Листопадовий Зрив, свято незалежності і соборності України, Шевченківське свято.

Комітет цей прибрив назву — Український Громадський Комітет Південної Флориди. В склад його ввійшли: М. Яремко — голова; Л. Маринюк — секретар; інж. А. Горак, М. Івашко, О. Головацький, Н. Мудрейко, К. Годівська.

Першою спільною імпрезою було відзначення Листопадового Зриву, яке відбулось 16-го листопада 1986 року в залі Українського Американо-Українського Клубу в Маямі.

У неділю, 25-го січня ц. р., імпрезанти і по-соборницьки відсвяткували роковини державності і соборності України в залі Українського Культурного Центру у Голлівуді. На тлі Українського національного хору, який відспівав американський гімн, М. Яремко, голова УГКПФ, відкрив свято змистовним вступним словом. Отець протопре-

світер С. Біляк, парох української православної церкви св. Николая в Маямі, відчитав глибоку і зворушливу молитву з проханням до Всевисшнього наділити нас силами та одностійністю в дальшій спільній боротьбі за самостійну Україну.

Святкову доповідь вголосила д-р Анна Віласенко-Бойцун. Своєю доповіддю вона базувала на переживання очевидців проголошення незалежності 22 січня 1918 і Соборності 22 січня 1919 років (спогоди О. Олеса, д-ра Л. Цегельського й інших). Знаменним було наведення віршів Василя Стуса, замордованого большевиками, в яких відзеркалюється „віра воскресіння своєї Батьківщини шляхом Христа, любові і жертви синів її терпіння усього народу“. При тому згадала про героїзм юнаків-студентів під Крутами та — про дальшу ланцюгову боротьбу немирушного українського народу — проголошення Карпатської України 15-го березня 1939 року, та Акт Відновлення Державності 30 червня 1941 року.

Прелегнетка закликала, щоб ми тут, розсіяні в диспорі, допомагали нашим братам і сестрам на рідних землях морально й іншими засобами для нас куди більше можливими ніж їм в Україні.

Відомий віртуоз мгр Б. Сперкач заграв на фортепіані арію русалки „Ось де він, мій коханий“ з опери „Купальна іскра“ муз. Б. Підгорецького, та другу пісню „Горить моє серце“ сл. Л. Українки, муз. Я. Лопатинського. Обидві речі він виконав на високому рівні. Кільканадцять палких речень про „Роковини Крутицького бою“ вголосив З. Яремко, які були доказом, що пам'ять про героїзм 300 студентів ще далі живе в наших серцях. Молода студентка Д. Максимович відчитала прокламацію Дня Української Незалежності і Соборності, яку підписав посадики міста Маямі. Рівнож, заступниця посадики міста Голлівуду — С. Гунибергер прочитала подібну прокламацію, видану посадики, за що д-р М. Чирівський сказав їй щиро подяку. Цікавий монтаж „Червоні маки“ (музика, рецитатія та ритміка) з великим відчуттям і змінами виконали Г. Максимович і З. Яремко. Пролог до Мойсея І. Франка знаменито вголосив всім відомий зі своїх мистецьких рецитатій О. Головацький.

З черги, найменші члени Українських танцюристів „Маямі“ виконали дві танцювальні композиції, які дуже мило вплинули на присутніх. Варто підкреслити заслуги керівників цієї групи — проф. Т. Макенмючача і К. Годівської, які дають по ріст танцювальній мистецтву.

Після цього, найменші члени Українських танцюристів „Маямі“ виконали дві танцювальні композиції, які дуже мило вплинули на присутніх. Варто підкреслити заслуги керівників цієї групи — проф. Т. Макенмючача і К. Годівської, які дають по ріст танцювальній мистецтву.

Петро Ванаш

Глен Спей відзначив роковини державності

Свято почалося в четвер, 22-го січня, урочистим піднесенням американського та українського прапорів перед міською управою. Крім численної участі українців, на святі були присутні управитель містечка Ламберленд Томас Гілл і постійний сенатор Ларкві. У суботу, 24-го січня, заходом місцевого Відділу УККА, Об'єднання і УАК-Ради відбулася академія в залі церкви св. Володимира, присвячена роковинам державності. Академію відкрив голова Об'єднання Василь Піщимука.

Головну, надзвичайно змістовну доповідь вголосив голова місцевого відділу ООЧСУ Ярослав Гаувер. Доповідка зумів коротко з'ясувати всі епохи боротьби українського народу, що породило занепад і відродження. Вже після занепаду 1764 року український народ припинив жити своїм державним життям. Загарабники розділили нашу землю поміж собою і почали вперто нищити все українське — мову, культуру, особистість. Та український народ живучий і витривалий, він має фізичне і духове здоров'я. Світлою подією в житті нашого народу була поява Тараса Шевченка, який кликав наш народ збудитися, кликав до боротьби, за правду. Відвічні окупанти України утискували кожну думку, вільну дію. В 1917 році більшовики, який кликав наш народ збудитися, кликав до боротьби, за правду. Відвічні окупанти України утискували кожну думку, вільну дію. В 1917 році більшовики, який кликав наш народ збудитися, кликав до боротьби, за правду. Відвічні окупанти України утискували кожну думку, вільну дію.

В 1917 році більшовики, який кликав наш народ збудитися, кликав до боротьби, за правду. Відвічні окупанти України утискували кожну думку, вільну дію. В 1917 році більшовики, який кликав наш народ збудитися, кликав до боротьби, за правду. Відвічні окупанти України утискували кожну думку, вільну дію. В 1917 році більшовики, який кликав наш народ збудитися, кликав до боротьби, за правду. Відвічні окупанти України утискували кожну думку, вільну дію.

Разом зі світлим фактом проголошення ІУ Універсалу ми не можемо

закривати очі на наші помилки, недотримання. Історія доводить, що українське громадянство, а особливо його верхівка, не були відповідно підготовані до будови власної держави. Та боротьба тривала і триває дотепер. Світлі січеві події дають нам змогу твердо вірити, що приїде час, коли на Софійській площі в золотому Кисві зберуться всі українці, щоб спільно проголосити черговий і остаточний маніфест, що від Кубані аж по Сян встала Україна вільна, самостійна і незалежна.

У мистецькій частині мішаний хор під орудою інженера Осипа Гапія відспівав дві пісні: „Живи, Україно“, слова О. Олеса, муз. М. Гайворонського і „Вкраїно-мати“, слова С. Черкасенка, муз. К. Стеценка. В літературно-вокальному монтажі „Живи, Україно“, який підготував Ярослав Гаувер, взяв участь відомий поет-межани Глен Спей вокальний ансамбль „Дзвін“ під мистецьким керівництвом Тамари Лихолі. Ансамбль, у склад якого входять Тамара Лихолі, Розалія Гаувер, Анна Плещун, Ярослава Гунчак і Людмила Гринишак, майстерно відспівав ряд бальорних патріотичних, ліричних, рідних нашому серцю пісень, в яких відчувалася любов, туга, краса. В монтажі також взяли участь Ярослав Гаувер, Людмила Гайдар і Богдан Чапля. Музичний супровід виконала Гертя Гірінка, а декорації сцени оформив мистець Зенон Голубець.

В заключному слові З. Голубець підкреслює, що відгомону Софійських дзвонів, свідків державного акту в столиці України Києві, свідків проголошення Четвертого Універсалу і злучення усіх українських земель в єдину, незалежну велику Україну минає 69 років. Але ми зближаємось до дня волі України, дня, який записаний в небесних книгах, який силою історичних подій є неминучим. Московська імперія поширює свої впливи до всіх закутків світу, вона є лямкою людських душ і викликають різні мітоти в своїх діях, шукаючи слаби місця, а особливо серед нас українців. Москва намагається розбити наші зорганізовані осередки, псувати брата на брата. І на жалість, властивість захопити деякого з наших українців, які забувають, чому вони на еміграції. Та тільки від нас самих залежить не піддатися ворожим силам, спільно йти до мети — визволення нашої держави, любити все рідне, підтримувати вогонь в наших серцях і передати його нашим поколінням.

Людмила Гайдар

Вотервліт

Голова Окружного Комітету відділу УККА Олбанської Округи Євген Наболютний відкрив вступним словом свято державності в залі Українського Клубу у Вотервліті 18-го січня 1987 року. Він підкреслює історичне значення Січневих Роковин і пригадав дальшу боротьбу за українську державу.

Студент М. Савків прочитав прокламацію губернатора Маріо Квемо про День Української Незалежності. Д. Хорват прочитав Четвертий Універсал Української Центральної Ради в Києві. Мішаний хор під керівництвом Я. Кушніра проспівав дві пісні: „За тебе, Україно“ В. Шурата — Ст. Людкевича і „Україно моя“ М. Садовського.

Змістовну доповідь про боротьбу за самостійну державу українського народу, про великі історичні події, про наш обов'язок ширити правду про Україну у світі вголосила мгр Дарія Якубович.

Молодь СУМА — І. Барна, М. Бережанський, Р. Ко-

шикар, Я. Хомич і М. Єдишак — вголосили збірну декламацію С. Орлюка „Четвертий Універсал“. В. Єдишак декламував поему О. Тарнавського „День 22 січня“. Д. Шурин продекламував „22 січня“. Програму підготувала Д. Свідерська.

Молодь Пласту: — Л. Дурбак, К. Клим, А. Кузьо, Д. Шипилявий, Л. і П. Філь, Б. і Д. Філяки — виконали збірну декламацію „Наша Україна“, що її уклала й підготувала мгр Д. Якубович. Потім відспівали „Там, де лани“ у супроводі гри на гітарі О. Якубовича.

Жіночий хор 99-го Відділу СУА під проводом Я. Кушніра проспівав „Привіт батьківщини“, „Вставай, Україно“ Гр. Китаєстого. Культурно-освітній референт Микола Філь, що зорганізував академію, подякував усім виконавцям програми.

Національним українським гімном закінчено цю успішну академію у переповненій українцями з цілої околиці залі.

І. Д.

Величаво відзначено Січневі Роковини в Нью-Гейвені

Страннями Українського Конгресового Комітету Америки, Відділ Нью-Гейвен, при співпраці усіх українських організацій, членів Відділу урочисто відзначено 69-ту річницю проголошення незалежності Української Народної Республіки та 68-ту річницю Акту Соборності.

В четвер, 15-го січня, посади міста Нью-Гейвен Біяджіо ДіЛіто підписав прокламацію в пошану Січневих Роковин в присутності делегації, яку очолює голова Відділу УККА д-р Михайло Снігурович. Таку ж прокламацію підписав губернатор штату Коннектикут Вільям О'Ніл у капітолі в Гартфорді у присутності представників Відділу УККА.

В суботу, 24-го січня, відбувся святковий бенкет для відзначення Січневих Роковин у головній залі готелю Парк Плаза в Нью-Гейвені. Бенкет відкрив віцепрезидент УККА і голова місцевого Відділу д-р М. Снігурович після відспівання українського національного гімну. Початкову молитву провів Роман Големба, парох УКЦ в Нью-Гейвені, а кінцеву — о. декан Микола Чернявський, парох місцевої УПЦ. Бенкетом провела Віра Троян. Головною промовою виступив Конгресмен Брус Моррісон англійською мовою і перший віцепрезидент УККА та голова УНП редак-

Церемонія покладення вінка в пошану пам'яті героїв, що впади за волю України. Вінок несе сумішка Дана Чабала в товаристві пластунок Стефи Брочинської і Ксені Кизик.

тор Володимир Мазур українською мовою. Промовляв також посади міста Б. ДіЛіто. Відчитано привітання від сенаторів Дала і Вайкера.

В мистецькій частині виступив бандурист проф. Роман Левицький. Після бенкету відбувся бал, під час якого грали оркестр „Калина“ під проводом І. Матяги.

В неділю після Богослужень в намірнені українського народу в церквах обох

вірховизнань відбулася мирна маніфестація в обороні прав України на самостійність і церемонія покладення вінка в пошану героїв, що впади за волю України під пам'ятником американським воїнам на Центральному Гріні, на протилежності будинку Управи міста. Цю вчорність започатковано відспіванням національних гімнів, а вступну і кінцеву молитву провів о. Р. Големба. Відкрив церемонію голова Відділу УККА, а промову

виголосив посади міста Б. ДіЛіто. Вінок поклала сумішка Д. Чабала в товаристві пластунок К. Кизик і С. Брочинської. В маніфестації взяли участь відділи Пласту і СУМА та українські комбатанти, усі із прапорами. На високий шоглі на Гріні повіяв чотири дні, від 22-го до 25-го січня, поруч американського і українського прапорів.

М. Я.

Картерет

Українська громада під проводом відділу УККА гідно вшанувала 69-ті роковини проголошення української незалежності і 68-мі Акту Соборності.

Урочистість започатковано 15-го січня ц.р. Посади міста Пітер Сіка в присутності представників української громади, яку очолював, голова місцевого відділу УККА інж. Володимир Янів, і всіх членів міської ради та чисельної української громади, по відчитанню прокламації, сказав про українців та їхню боротьбу за незалежну українську державу.

В четвер, 22-го січня, год. 8-ма вранці відбулась урочиста церемонія відспівання американського і українського прапорів; зібрані понад 35-ть осіб відспівали обидва гімни. Український прапор повіяв тут цілий тиждень. Відтак коротке слово виголовив посади П. Сіка та голова УККА В. Янів про сьогоднішнє свято.

В неділю, 25-го січня, в ранніх годинах в обидвох церквах відправлялись Богослуження в намірнені українського народу: в українській православній св. Ди-

Посади Картерету Пітер Сіка (посередній) підписує прокламацію в присутності представників української громади; в першій ряді учні української школи (зліва): А. Дель, П. Чубенко, Н. Мазан, Г. Чубенко, Ю. Курдом, Т. Глушак, Д. Мазан, В. Дель; в другому ряді: інж. Володимир Янів, Давид Кліун, о. Тарас Чубенко і Іван Рачинський.

митрія прав о. Тарас Чубенко, а в українській католицькій о. Давид Кліун. Під час Богослужень співав зібраний хор під керівництвом Розалії Терещенко. На стійці з прапорами стояли С. Сапельяк, М. Касків, Р. Глушак, І. Матяга.

О год. 4-й по полудні

відбулись святкові сходили в залі Українського Американського Горожанського Клубу.

Свято започатковано відспіванням присутними обидвох гімнів. Вступне слово виголовив голова місцевого відділу ООЧСУ Іван Рачинський. Четвертий Універсал відчитав Василь Матяга; прокламацію губернатора Т. Кейна читав Роман Глушак, а посадика — Іван Матяга, кілька поезій продекламувала учителька української школи Орієна Дитина.

Святочну доповідь виголовив англійською мовою отець Давид Кліун, а українською Володимир Янів. Доповідник розповів про боротьбу українського народу від княжих часів аж по

сьогоднішній, ідучи гермістичній шляху під більшовицькою окупацією українських католицьких і православних церков, боротьбу УПА з св. п. ген. Тарасом Чупринкою-Шухевичем у провінції. Сьогодні за ту саму цю страждання тисячі українських героїв на засланні в далекому Сибірі. Хвилиною мовчання вшановано пам'яті жертв чорнобильської атомової катастрофи в Україні.

Не забули згадати і про святкування наступного року Християнської Респи-України. Організаційними справами свята займався Іван Васичко.

Свято закінчено відспіванням пісні „Не пора, не пора“

Василь Матяга

Громада Кергонксону відзначила річницю незалежності і соборності України

Місцева громада відзначила 69-ті роковини проголошення незалежності і 68-мі роковини соборності України Святочною Академією, що відбулася тут в неділю, 25-го січня 1987 року, в церковній залі св. Трійці при численній участі місцевих і позамісцевих громадян.

Свято відкрив інж. Володимир Тутка і передав слово Данилові Слободянові, який прочитав прокламацію Дня Незалежності 22-го січня, що її видав губернатор штату Нью-Йорк Маріо Квемо, і привітав присутнього асемблеїмена Вільяма Ларкіна, мол., відомого широкого приятеля українців. Д. Слободянов відзначив, що завдяки заходам Ларкіна стейтова асемблея і департамент освіти штату Нью-Йорк опублікували 3-й том книжки із серії видань про народобиттєво-генетичну, у якій подано матеріали про Великий голод в Україні. Книжка має увійти в програму навчання в школах штату Нью-Йорк. В. Ларкін у своєму слові сказав, що він з ірландців дуже добре розуміє українців, які змагаються за свою незалежність і волю; і тому радий, що може нам допомогти.

Після того виголовив доповідь професор стейтського коледжу в Нью-Полці Володимир Бакум. У своїй знаменитій і оригінальній доповіді проф. Бакум зга-

дав, що в домі його батьків, які після Першої світової війни перебували на еміграції у Франції, пікалися славі традиції боротьби за незалежність України і він виростав у цій атмосфері. Згодом як дорослий хлопчина, він проаналізував цю знаменну подію і радий, що може тепер поділитися своїми спостереженнями.

У мистецькій частині виступили чоловічий хор Елленвілл-Кергонксон, який під диригентурою Степана Яда проспівав три пісні: „Сон в'язня“, сл. П. Грабовського, „Тарасова ніч“, сл. Т. Шевченка, муз. о. К. Стеценко, ар. В. Ємець і „Пісня для рідного краю“, сл. Л. Полтава, муз. А. Гнатюк.

Декламували юнак із Школи Українознавства Андрій Кейд, „22-го січня“ В. Переяславця і Нуся Ян — „Свято злуки Українських Земель“ М. Костишина.

Мішаний хор „Золотий Гомін“ відспівав „Марш молоді“, сл. і муз. Володимира Третьяка під диригентурою самого композитора „Іхав козак за Дунай“ сл. і муз. С. Кімовського, ар. Г. Давидовського та „Засяло сонце“ сл. І. Пилипенка, муз. І. Недільського під диригентурою д-ра Олега Волянського.

Национальним славенм закінчено цю вчорність Академію.

Р. Б.

Врочисті відзначення

22 січня в Торонто

Велика українська торонтоńska громада під проводом відділу КУК в Торонто врочисто відзначила 69-ту річницю проголошення самостійності і соборності української держави Актами 22 січня 1918 і 1919 років.

Програма святкування проходила в трьох днях, 22 січня ц.р. делегація Провінційної Ради КУК під проводом П. Глібовича, о. д-р Петра Глібовича на запрошення міністра мультикультури провінції Онтаріо Тоні Рупрехта відбула з ним в приміщеннях парламенту зустріч-полуденок, під час якого порушено багато справ, що цікавлять українську громаду і онтарійський уряд. В складі делегації: д-р Петро Глібович, о. д-р Мiron Стасів — генеральний вікарій, о. митрат Петро Бублик, Наталія Ємець, Ірина Вхесневська, ред. Василь Дідюк, д-р Остап Винницький і Артем Степанюк. Присутнім був також посол С. Нюман з Віндзору.

Зустріч-полуденок пройшла в гарній атмосфері, за що голова делегації д-р П. Глібович, склав міністрові Т. Рупрехтові щире подяку. Після цього делегація відвідала парламент зайнявши місця на галерії. Делегация представила міністер Т. Рупрехт і прочитав дуже прихильну і історично правильну інформацію, у якій висвітлював значіння 22 січня 1918, поневолення українського народу, задулюючи переслідування і дальшу боротьбу українського народу за визволення. Своє слово закінчив міністер українськими словами „Нехай живе вільна Канада“ і „Хай живе вільна Україна“. Він виступав як речник уряду і ліберальної партії. Від консервативної партії і палим словом про Україну і її змагання виступив посол Юрій Шимко, а від нової демократичної партії (НДП) з гарним і позитивним словом про Україну, для боротьби і визволення України виступив її лідер Б. Рей. Всі виступи парламент прийняв оплесками. На галерії в парламенті було ще більше учасників українців, а між ними інж. Мiron Барабаш, генеральний секретар СКВУ, д-р М. Соколюський, ред. В. Верига, мгр С. Матикаш і інші.

Піднесення українського національного прапору і святковий бенкет

У суботу, 24-го січня о год. 2-й по полудні була підписана мейором міста А. Егелтоном прокламація 22-го січня 1918 р. Днем Української Самостійності та проголошення Українського Тижня. Церемонія підписання прокламації відбулася у великій залі нової Міської ратуші Торонто з участю коло 300 осіб, а молодіжні організації Пласт і СУМ прийшли в односторонніх та зі своїми організаційними прапорами. Програму, якою проходила панна Хичі, розпочав відспівання гімну „О, Канада“ інж. Петром Бубеюло та учасниками. В президії були: мейор міста А. Егелтон, владика Іздор Борецький, д-р Дмитро Ціпівник — президент Централі КУК, інж. М. Барабаш генеральний секретар СКВУ, радний міста Василь Бойчук, посол Юрій Шимко, інж. Ярослав Соколик — голова відділу КУК в Торонто, Н. Ємець — голова відділу Комітету Українок Канади. По молитві за український нарід, яку провів Владика Іздор Борецький, мейор міста привітав українську спільноту з великим національним святом. Д-р Ціпівник прочитав 4-й Універсал і сказав коротке слово до теми дня.

Опісля всі перейшли перед Міську ратушу, де під загальний спів „Ще не вмерла України“ піднесено український національний прапор, який буде гордо повіяти цілий тиждень. Після цього мейор міста запросив президію і представників українських організацій до свого бюра, де гостині їх кавою і солодким; зроблено спільну світлицю.

Точно о год. 6 вечора розпочався святковий бенкет коктейлем і вечерою з участю понад 500 осіб, між ними багато молоді, представників українських церковних і світських організацій, установ і товариств. Майстром церемонії був енергійний молодий інж. Євген Романчукевич, заступник голови відділу КУК, який знаменито українською і англійською мовами вив'язався із свого завдання.

Діловий хор „Веснівка“ під диригентурою Квітки Зорич-Кондрацької відспівав канадський гімн „О, Канада“ і український „Ще не вмерла України“, а голова відділу КУК інж. Ярослав Соколик, коротким змстовим словом привітав учасників, підкреслив значіння наших відзначувань 22-го січня та нашу рішучість в обороні української державності і доброго імені українського народу та відкрив бенкет „Веснівка“ чудово проспівав „Молитву за Україну“ муз. М. Фоменка, і „Гей, високий полонини“ муз. Г. Жуковського. Владика Іздор Борецький, який закінчиво щедрико-колядкою „Добрий вечір тобі, пане господарю“, що її проспівали всі учасники.

За поточним столом застали представники урядових чинників міського, провінційного і федерального рівня, представники центральних українських організацій і гості. Їх представили майстер церемонії. Заступили були також такі етнічні національності: афганістанці, литовці, латвійці, естонці, поляки, мадяри, чехо-словаки, словаки, жиди. Короткі привіти виголовили д-р Д. Ціпівник — президент централі КУК, мгр Микола Липовецкий — член ексильного уряду УНР, Василь Кирилюк — СКВУ, Василь Бойчук — радний міста Торонто, який вручив прокламацію мейора з нагоди 22 січня, посол Тоні Рупрехт — міністер мультикультури провінції, який відчитав прокламацію, підписану прем'єром Онтаріо Д. Пітерсоном і ним, як міністром багатокультурності та д-р Петро Глібович — президент Провінційної Ради КУК.

Головного промовця, міністра державного секретаря федерального уряду Канади і відповідального за багатокультурність Дейвида Кромбі представив Александер Чумах — радний Торонтоської Ради освіти Д. Кромбі виголовив гарну змстову і формову промову, у якій підкреслив великий вклад українців у розбудову Канади, значення багатокультурності. Він вказав на невідраді обставини поневолення українського народу і висловив надію, що приїде час, коли національний український прапор буде повіяти у вільній Україні.

Потім вручено плякету призначення і обрано посла Юрія Шимка „Українець Року“ за заслуги в праці для провінції Онтаріо і оборони національних і людських прав України. Ю. Шимка представив д-р Любомир Лушук, а Ю. Шимко, дякуючи за таке велике призначення, обіцяв і далі працювати для ще кращих успіхів.

Плякету КУК нагороджено як найкращого журналіста року ред. Віктора Малика з „Глоб енд Мейл“ за заслуги належного висвітлювання проблем в Канаді з українською тематикою. Його представив М. Гошовський. Ред. В. Малик, дякуючи за таке велике визнання, виголовив змстовне слово про вплив і значення преси та пообіцяв працювати так, щоб, створивши стипендіальний фонд, допомогти українським журналістам, дати можливість закінчити журналістичні студії і працювати в канадській міді.

Третім, що одержав плякету призначення, був Богдан Микитюк, президент Української Еміграційної Служби, за працю і велику всебічну допомогу новим емігрантам-біженцям. Його представила Марія Бандера, керівник бюра. Б. Микитюк, подякувавши за відзначення, підкреслив велику потребу як моральної, так і матеріальної допомоги, бо є ще багато тих, що чекають нашої допомоги. Він звернувся до присутнього міністра багатокультурності з проханням, щоб уряд Канади звернув більше уваги на допомогу біженцям. Українську громаду закликали до дальшої всебічної допомоги.

Плякету призначення вручав голова відділу КУК інж. Ярослав Соколик в товаристві президента Централі КУК д-ра Д. Ціпівника і д-ра П. Глібовича, голови Провінційної Ради, під довготривалі оплески учасників.

Майстер церемонії інж. Є. Романчукевич подякував виконавцям програми, зокрема промовцям, діловому хорі „Веснівка“, привітав і поградував Юрія Шимкова, Вікторів Малиркінові і Богданові Микитюкові з відзначеннями, представив присутніх на залі краль КУК — Свідрикі Лещину та колишнього міністра Івана Яремка, якого учасники привітали довгими і рясними оплесками.

Молитвою подяки о. митрат Петра Бублика закінчено гарну недолугу і успішно проведено програму, по якій учасники брали участь у танцювальному балі.

Святкова академія

У неділю, 25-го січня, о год. 3.30 по полудні у великій залі „Мессіс Гол“ відбулася величава Академія 22 січня 1918-1919 років з участю понад 2.000 учасників з великим числом молоді на залі і тих, що брали участь у мистецьких ансамблях хорів Осередку СУМ „Прометей“, „Діброва“ і оркестрі „Батурин“.

На гарно по-мистецьки оформленій сцені В. Цурковською від Комітету Українок Канади, на синьому тлі блистів великий тризуб, напис 22 січня 1918-1919 рр., по боках висідали великі полотна і все це було прикрашено квітами.

На сцену вмаршували мо молодіжні організації із своїми організаційними, канадськими і українськими прапорами: симфонічна оркестра „Батурин“ під диригентурою маестра О. Брезденя, відіграли канадський гімн „О, Канада“.

Привітавши поточних гостей і учасників святкового слова відчитав інж. Ярослав Соколик, голова відділу КУК. Слово було коротке, але сильне змстово. Ідеї 22-го січня живуть і житимуть, аж до часу, коли знову у Києві і Львові замах на національний прапор. А тут ні перед ким клакати не будемо, бо наш народ ніколи і нікому зла не робив. Ніколи і нікого не поневолював, і може за те цілий час тернів, аж по сьогодні... Слова голови КУК учасники прийняли ентузіастично. Оркестра „Батурин“ виконала „Три марші“ обробки О. Брезденя. З приємністю треба твердити, що недавно зорганізована оркестра „Батурин“ під вправною рукою маестра

О. Брезденя зробила великий поступ. Добра організація, гарні односторонні, вправна рука диригента і знамениті виконавці зробили велике враження на учасників, які нагородили виконавців щедрими оплесками.

Святкову доповідь д-ра Дмитра Ціпівника — президента Централі КУК, якого представив Михайло Екзекутив УНО, учасники прийняли з великою увагою і нагородили рясними оплесками. Доповідник зупинився на обставинах, у яких прихилилось тоді у 1918 роках здобувати волю в Україні; війна з Москвою і Польщею, довголітня неволя і незавжди велика національна свідомість, брак будь-якої допомоги з-зовні довели самостійності України і загартування її волею. Але ідея 22 січня в Україні живе. Народ бореться різними способами й засобами та потребує нашої допомоги, яка буде успішною тоді, коли ми спільними і об'єднаними силами, створивши сильну нашу Централю тут в Канаді, будемо їй допомагати.

Опісля виступив зі словом Ярослав Билик, голова Комісії прав біженців СКВУ, у справі становища української спільноти до суду над Іваном Дем'янюком та потребує нашої допомоги, яка буде успішною тоді, коли ми спільними і об'єднаними силами, створивши сильну нашу Централю тут в Канаді, будемо їй допомагати.

Три прелюдії Оп. 4 Л. Реауцького. „Другу располію на українські народні теми“, та „Думку-Шумку“ М. Лисенка знаменито виконала на піяно молода і багатонадійна Марія Долницька під оплески публіки. Дуже добре випала рецитация Псалмів 74 і 79, яку підготував В. Довганюк, а знаменитими виконавцями були: Оля Шурик, Степан Бандера і Адам Стець, за що наші молоді одержали ширі і довготривалі оплески.

В кінцевій частині програми знову виступив чоловічий хор „Прометей“, який проспівав „Ой, що ж то за ворон“ М. Лисенка, соліст А. Сорока, і „Стрілецьким шляхом“ М. Гайворонського, а опісля мішаний хор („Прометей“ і „Діброва“), диригент М. Дяболова фортепіановому супроводу Марії Кравців-Барабаш виконав „Кантату — „Сланиймося“ К. Стеценка. На тлі бравурного її виконання задзвонили „квітські дзвони“, а Оля Шурик і В. Довганюк відчитали 4-й Універсал. Спонтанним „Ще не вмерла Україна“ закінчено цю під кожним оглядом на високому поземі святкову Академію.

Програму підготувала Мистецька Рада Комітету Українців Канади в Торонто. Як оркестра „Батурин“ під проводом маестра О. Брезденя, так і мистецькі ансамблі Осередку СУМ в Торонто „Прометей“ і „Діброва“ під вмілим керівництвом маестра М. Дяболова у фортепіановому супроводу М. Кравців-Барабаш і доповідь, рецитация і мистецьке виконання піаністки Марії Долницької були знаменитою цілістю, за що всі вони одержали заслужену подяку ширими і довгими оплесками.

Ідея 22 січня живе і жити буде аж до часу, коли Україна знову стане самостійною і соборною державою.

В. Дідюк

Елізабет відзначив Січневі Роковини

Посади міста Томас Дани підписує прокламацію Дня Незалежності в присутності представників українських організацій Елізабету, учнів української парафіяльної школи св. Володимира і пластунок-новачок. На знімку (зліва): Роман Карпа, Леся Вагайніс, Христия Матіуш, Степан Лига, посадики Т. Дани. У другому ряді: учителька української парафіяльної школи св. Володимира Марія Бокало, Мiron Пиковський, голова місцевого Відділу УККА, Михайло Шимко, член Управи ОУА „Самопоміч“, о. прелат Никол Федорик, парох Елізабету, д-р Роман Граб і Осип Яцусь, голова 52-го Відділу ОУА. Підписання прокламації відбулося в ратуші міста Елізабету український прапор, а також український прапор, який був встановлений на вулиці „Окремі тити“ в честь відзначення роковин української незалежності будуть додані в щоденнику „Дейлі Джорнал“.

МИКОЛА А. ЛІВИЦЬКИЙ

ДЦ УНР В ЕКЗИЛІ

МІЖ 1920 і 1940 РОКАМИ

Ціна 5.00 дол. з пересилкою

Мешканців штату Нью-Джерсі зобов'язує 6% стейтвого податку

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N. J. 07302

Трибуна У. Н. Союзу

Ч. 1.

СІЧЕНЬ-ЛЮТИЙ

1987

Степан Гавриш

ЩО ПРИНІС МИНУЛИЙ КОНВЕНЦІЙНИЙ РІК ДЛЯ НАС?

Коли згадувати минулий конвенційний рік, то не тому, щоб аналізувати перебіг 31-ї Конвенції або вираховувати обраних нею 25-ох членів Головного Уряду. Про неї багато було написано на сторінках союзової преси, де обширно інформовано союзову громаду про перебіг тижневих нарад в Дітройті, а відтак про висхідні вибори уряду, в якому зайшли дуже малі зміни. Слід згадати і те, що про перебіг Конвенції в щоденнику „Свобода” була обширна стаття почесного члена Головного Уряду інж. Степана Куропаса і також в „Українському Тижневику” д-ра МIRONA Куропаса, заступника головного підприємця.

Завданням цієї статті є провести підсумки праці Союзу в організаційному аспекті, а при тому навітніти, де були успіхи і понесені втрати. Говорячи про успіхи, слід з гордістю наголосити, що фінансова господарка Союзу є стабільною. Майно УНСОЮЗУ досягло суму понад 70,000 доларів. Також до поважних успіхів зараховуємо фінансову допомогу — стипендії студентів української молоді. Стипендії були впроваджені 1964 року і за цей час приблизно 1,861 студентів одержали незворотних стипендій біля 600,000 дол. а в минулому році було аж 217 молодих членів Союзу, яким призначено 10,000 дол. стипендій. Це є гордість УНСОЮЗУ, немає іншої братської установи, яка віддала б таку поважну суму грошей для фінансової допомоги українській молоді. Слід згадати і те, що в звітному році сповнилися мрії союзових сеньйорів і коштом понад 343,000 доларів на Союзівці збудовано, посвячено і віддано до вжитку імпозантний модерний дім „Галич”.

У минулому році відійшли у вічність заслужені союзові секретарі та інші відділові урядовці, а до найбільших втрат треба зарахувати смерть довголітнього колумніста редактора Антона Драгана і головного директора для Канади сенатора Павла Юзика. Редактор Антон Драган помер на 74 році життя 2-го лютого 1986 року. З особою ред. Антона Драгана відійшов у вічність один із найвидатніших і найбільш відданих українських редакторів журналістів. Ім'я Антона Драгана було тісно пов'язане з нашим щоденником „Свобода”. Покійний почав працювати як редактор 1946 року, а по смерті д-ра Луки Мишури 1955 року став головним редактором і на тому пості був до 1978 року. Відтак, як редактор емерит весь час присвятив публіцистиці, бувши автором ряду книжок на різні теми. Остання праця пера покійного є історичне видання „Пам'ятаймо про Вінницю”. На жаль, передчасна смерть не дозволила Антонові Драганові побачити свою останню написану книжку.

Про головного директора УНСОЮЗУ для Канади покійного сенатора Павла Юзика, який помер на 73 році життя 9-го липня 1986 року багато було написано на сторінках Союзової преси, а ще більше канадської преси. Треба сказати, що відійшов у вічність сенатор-політик, професор-історик, автор цінних наукових праць, активний член багатьох українських світських і церковних організацій та оборонець прав людини. Як сенатор, Павло Юзик завжди пам'ятав про своє походження, всі знали, що був українським сенатором і за це був пошанований серед українських громад як Канади так і Америки.

Повертаючись до оцінки організаційної праці, шукаємо відповіді на основне питання — чи виконали ми наш конвенційний обов'язок у минулому році? На жаль, мусимо собі сказати ні, ми не виконали повинності супроти нашої братської установи. Нашим бажанням було придбати 3,000 нових членів, забезпечених на 10,000,000 доларів, а придбали ледве 1,783-ох членів, забезпечених на 7,253,000 доларів. Якщо б шукати причини, чому організаційний план не був зреалізований, то можна навести б іх багато і кожний може по своєму це інтерпретувати. Як вже було сказано, це ж був конвенційний рік, на Конвенцію прибуло 329 делегатів і коли б всі придбали лише по 5 нових членів, а головні ті, які кандидували на виборні пости, то не було б труднощів виконати намічений план. Треба зарахувати до неспіху і те, що маємо поважне число інертних відділів, які не проявляють організаційної праці, тоді, коли УНСОЮЗ має аж 18 клас модерного забезпечення.

Ми були б невдячними, якщо б насвітлили ціло річну працю під кутом критики. Ми мали і маємо сотні відданих союзових секретарів, які своєю мозольною працеюкладають цеголку за цеголкою в розбудову УНСОЮЗУ. Це ж вони придбали тих 1,783-ох членів. Тим вони заповнили кращу майбутність родинам нових членів, а Окружним Комітетам виконання своїх квот. Не всі Окружки мали щастя, щоб їхні квоти були виконані на 75 чи 100 відсотків. На 27 активних Округ дві виконали свої квоти на понад 100 відсотків, три виконали від 75 до 99 відсотків, а десять виконали квоти від 50 до 74 відсотків.

Перше місце під оглядом відсоткового виконання квоти зайняла Окружка Рочестер, придбавши 103 нових членів і тим самим квота є виконана на 114 відсотків. Окружку очолює головний радний Володимир Гавриш. Друге місце за виконанням квоти на 112 відсотків зайняла Окружка Пассейк, яку очолює Іван Хомко. На 96 відсотків виконала квоту Окружка Монреаль, Канада, яку очолює головна радна Текля Мороз. Філадельфійська Окружка, яку очолює енергійний голова Петро Тарнавський, придбала найбільше число нових членів, а саме: 318-ть і тим самим вже 23-й раз є першомом між всіма Окружками під оглядом придбання найбільшого числа нових членів. Слід згадати і те, що в грудні Окружка придбала 70 нових членів. Квоту виконали на 90 відсотків. На 75 відсотків виконала свою квоту Окружка Олбанська, яку очолює Павло Шевчук.

Усім головам, а також й іншим членам Управ Окружних Комітетів, які виконали свої квоти на 75-100 й більше відсотків, висловлюємо щирі подяки, признання і гратуляції за віддану працю. Дякуємо також головам і тих Округ, які виконали квоти на менше відсотків. Напевно, вони старалися й робили заходи для виконання квоти. Всім відділовим урядовцям щира подяка за працю над розбудовою братньої української установи — УНСОЮЗУ.

Три союзові чемпіони конвенційного року

В цьому числі „Трибуна” УНСОЮЗУ поміщені фотографії трьох „союзових зірок”, які в минулому конвенційному році мали поважні успіхи, організовуючи нових членів.

Але щоб не були покриті союзові секретарі й інші відділові урядовці, і щоб не було „дискримінації” чоловіків, Екзекутивний Комітет під час наради 28-го грудня 1985 року, затвердив план організаційної праці на 1986 рік, схвалив три грошові нагороди і для чоловіків, призначивши тим самим ключом, що і жінкам.

В зв'язку з цим провівши обрахунок організаційних досягнень секретарів й інших відділових урядовців в минулому конвенційному році, з приємністю представляємо союзовій громаді не три „зірки”, а „трех чемпіонів”, які своїми організаційними досягненнями заслужили на це звання.

Першим чемпіоном за продаж забезпечення на най більшу суму на протязі минулого календарного року є молодий професіоналіст адвокат д-р Нестор Олесницький, який забезпечив нових членів на суму 286,000 дол. Треба згадати що він під час останньої 31 Конвенції був переобраний до Контрольної Комісії і одержав найбільше голосів між іншими п'ятьма контролерами. Це „ворожить”, що він займає пост голови згаданої комісії. Слід також згадати, що в конвенційному році Н. Олесницький забезпечив нових членів на імпозантну суму, а саме — 1,000,000 доларів і тим самим „попав” до „Клубу Союзових мільйонерів”.

Поза професійною адвокатською працею, Нестор Олесницький є заангажований у різних діяльностях суспільно-громадської праці в околиці Ньюарку, де також належить до Управи Окружного Комітету Ньюаркської союзової Окружки.

Нагорода за придбання найбільшого числа нових членів в минулому році заслужено припала всім відомому союзовому діячові голові 231-го Відділу ім. Патріарха Йосифа Сліпого в Кемдені, Н. Дж., Василеві Пастушкові, який збагатив Союз на 54-ох нових членів. В. Пастушок є єдиним членом „Клубу П'ятидесятників” минулого року. За останніх п'ять років, він придбав 382-ох членів. За організаційні успіхи союзова громада, а головне делегати 30 Конвенції обрали його на пост головного радного, а під час 31 Конвенції він був переобраний на цей пост, здобувши найбільше число голосів між 14-ми іншими радними.

За успішну та віддану працю за розбудову УНСОЮЗУ Екзекутивний Комітет кількакратно нагороджував В. Пастушка відповідними нагородами. Не зважаючи на свою професійну працю, він є активним суспільно-громадським і церковним діячем в сьейтх Пенсильванії і Делава, а як союзовець належить до Управи Філадельфійської Союзової Окружки.

Нагороду другу за придбання найбільшого числа нових членів одержав секретар 316 Відділу Володимир Гавриш, придбавши 34-ох членів. Слід згадати,

Василь Пастушок

Володимир Гавриш

адв. Нестор Олесницький

що В. Гавриш є також головним радним і на цей пост був переобраний під час останньої Конвенції в Дітройті. До того він є головою Рочестерської Окружки, яка майже кожного року виконує квоту на 100 й більше відсотків. Доказом цього є те, що в конвенційному році Окружка виконала квоту на 114 відсотків. Слід згадати, що він є довголітнім секретарем 316 -го Відділу в Рочестері, до якого зорганізував сотні нових членів. Також слід відмітити, що Володимир Гавриш належить до престижного союзового „Клубу Заслужених Союзівців” вже понад 10 років. Поза союзовою працею наш „чемпіон” є відомий рочестерський громадський діяч, який довголітній касир і управитель Української Кредитової Спільноти. Також є активним в паці суспільно-громадських установ.

Заслуженим „чемпіоном” висловлюємо щирі подяки, а при тому закликаємо подвоїти свої успіхи в біжучому році.

Три найуспішніші союзові секретарки 1986 року

Троє в рік Екзекутивний Комітет УНСОЮЗУ схвалив рідні нагороди для союзових секретарів та інших союзовців за організаційні успіхи, придбавши нових членів. Нагородами одержують члени союзових спеціальних клубів, як „Клубу Заслужених Союзівців”, „Клубу Будівничих УНСОЮЗУ” і „Клубу Відданих Союзівців”. За організаційні успіхи одержують спеціальні нагороди також Окружний Комітет, тому було б несправедливо на пам'ятати за наше гарне жіноцтво союзових секретарок, які, не зважаючи на родинні обов'язки і професійну працю, знаходять час й для союзової праці. Союз об'єднує понад 430 відділів, а між іншими в понад 110 відділах обов'язки секретаря виконують жінки і тим самим на рівні з чоловіками — секретарями викладають цеголку за цеголкою в розбудову братської установи — УНСОЮЗУ.

Коли заглянемо до союзової історії, то довідаємося, що УНСОЮЗ від самого початку свого існування приділяв окрему увагу українському жіноцтву. А доказом цього служить те, що вже під час 10-ї Конвенції 1908 року схвалено новий пост в Союзі, а саме: заступницю головного підприємця. Першою жінкою на цей пост було обрано Марію Черемчак. Відтак репрезентативне жіноцтво в Головному Уряді поширено під час 14-ї Конвенції 1917 року вибором двох радних — жінок. Від того часу під час кожної конвенції, згідно з статутом, вибирається найменше дві жінки на пост головних радних.

Жінки в Головному Уряді УНСОЮЗУ займають поважні пости й тому треба їх шанувати. Тепер в Головному Уряді маємо заступницю головного підприємця, союзову діячку в Чикаго, Глорію Пашен. Дуже важливий пост займає відома союзова й суспільно-громадська діячка Ульяна Дячук, яка є головним касиром. На цей пост вона була обрана Головним Урядом в травні 1972 року, коли несподівано помер на недугу серця головний касир сл. п. Петро Пуцило.

Відтак під час конвенції 28-ї, 29-ї, 30-ї і 31-ї Уряду Дячук вибирали на касира. Машо в Головному Уряді дві головні радні — Галину Олекс-Скат в Чикаго і Теклю Мороз в Монреалі, Канада. Також маємо жіноцтво і поміж почесними членами Головного Уряду УНСОЮЗУ, а саме: Марію Чучман — колишню головну радну, Геневу Жеребняк — колишню заступницю головного підприємця, д-р Анну Чопик — колишню головну радну, Марію Душник, яка була довголітньою заступницею головного підприємця, і Анну Гарас, колишню головну радну.

Що торкається спеціальних нагород, Екзекутивний Комітет УНСОЮЗУ, затверджуючи план праці Організаційного Відділу на 1986 рік, що був конвенційним, схвалив три грошові нагороди для жінок-секретарок. Першу нагороду в сумі 100 доларів одержить та секретарка, яка під час календарного року продала забезпечення на найвищу суму. Другу нагороду в сумі 75 доларів одержить та секретарка, яка під час року зорганізує найбільше число нових членів. Третю нагороду в сумі 50 доларів одержить та секретарка, яка буде другою з черги щодо придбання найбільшого числа нових членів.

Провісимо обрахунок ор-

Гелен Олек-Скат

Маргарета Гентош

Олександра Дольницька

ганізаційних досягнень усіх відділових секретарок та союзових діячок, які в конвенційному 1986 році придбали нових членів. Організаційний Відділ з приємністю представляє союзовій громаді „три союзові зірки”. Першою зіркою в класі найбільшої суми забезпечення є секретарка 22-го Відділу в Чикаго Г. Олек-Скат, яка продала союзового забезпечення на 122,000 доларів. Слід згадати, що Г. Олек-Скат, як вже було згадано, є головною радною і на цей пост була обрана під час 25-ї Конвенції 1962 року. Вона є членом Управи Окружного Комітету Чикагської Окружки, а також членом „Клубу Заслужених Союзівців”. Нагорода за придбання найбільшого числа нових членів, припала для секретарки 305-го Відділу в Делено, Па., Маргарети Гентош, яка придбала 20 членів. М. Гентош є членом Управи Окружного Комітету Окружки Твердого Вугілля — Шамокін і є членом „Клубу Заслужених Союзівців”. Третя нагорода за 19 нових членів припала для відомої союзової діячки, секретарки 434-го Відділу в Монреалі, Канада, Олександри Дольницької, яка від років належить до престижного „Клубу Заслужених Союзівців”, а також до Управи Окружного Комітету Монреальської Окружки.

Заслуженим „союзовим зіркам” висловлюємо нашу щирі подяки й гратуляції за віддану працю для розбудови української братської установи — Українського Народного Союзу. Приймійте шире спасибі.

Новий головний директор УНС для Канади мр Іван Геврик

Союзова преса вже раніше інформувала про те, що Головний Уряд Українського Народного Союзу під час надзвичайних нарад, які відбулися в суботу, 4-го жовтня 1986 року, обрав на головного директора Канади мгра Івана Геврика на становище, яке зникло після смерті сл. п. сен. Павла Юзика, який помер 9-го липня 1986 року.

Заставляючись надвбором новою члена Екзекутивної для Канади на місце покійного сен. П. Юзика, члени Головного Уряду взяли під увагу довголітню працю мгра Івана Геврика для розбудови УНСОЮЗУ, та його суспільно-громадську працю в Канаді і тим самим обрали його на цей важливий і престижний пост.

І. Геврик прибув до Вінниці, Канада, 1951 року і негайно став членом 445-го Відділу ім. Тараса Шевченка. У Відділі належав до Управи, був президентом Відділу, головою Контрольної комісії, а 1962 року перебрив обов'язки секретаря і ним залишився по сьогоднішній день.

Як секретар Відділу І. Геврик викладав злібним організатором нових членів не лише до свого Відділу, але також виконував обов'язки організатора у провінції Манітоба. На протязі своєї довголітньої праці він збагатив УНСОЮЗУ сотнями нових членів. За це був нагороджений багатьма разів відповідними почесними відзнаками, золотим годинником та іншими відзнаками. Доказом його відданості праці для Союзу у діяльній організації нових членів є і те, що на протязі 15 років належить до престижного „Клубу Заслужених Союзівців”.

Членами згаданого Клубу можуть бути лише ті союзовці, які під час календарного року придбали найменше 25 членів, а І. Геврик мав роки, що придбав по 100 членів.

Слід згадати, що він, як союзовий лідер, понад 20 років є головою Окружного Комітету Відділу Союзу західної Канади з осідком у

Мр Іван Геврик

Вінніпегу. Він багато вкладав праці під час традиційних українських фестивалів в Дафін, Манітоба, де він з року в рік приготував спеціальний „кіоск” із пропагандивної літературою УНСОЮЗУ. Там, почавши від 1966 року, українці Канади ашановують пам'яті о. Нестора Дмитрова, який нагороджений Українського Народного Союзу 1897 року відслужив першу греко-католицьку Службу Божу на канадській землі для перших поселенців Канади.

В його пам'яті там збудовано пам'ятник. Союзові делегати під час 26-ї Конвенції, яка відбулася в Чикаго 1966 року, за заслужену працю обрали мгра Івана Геврика до Контрольної комісії, а відтак під час наступних конвенцій, аж до 31-ї 1986 року (шість разів), вибирали його на цей пост. Також кілька каденцій він був головою Контрольної комісії.

Як вже було сказано, мгр І. Геврик, крім відданості праці для розбудови УНСОЮЗУ, весь час був і далі є активним діячем на суспільно-громадській та політичній ниві Канади. Як представник від Союзу належить до Президії КУК, є заступником голови Контрольної комісії Світового Конгресу Вільних Українців, головою Стрельської Громади, членом НТШ та активним членом багатьох організацій Канади.

Пам'яті В. Валігуна, довголітнього секретаря 99-го Відділу УНСОЮЗУ

Вілкес Беррі. Па. — Після довгої й важкої недуги тут в п'ятницю, 2-го січня н.р., на 70-му році життя відійшов у вічність Василь Валігун, довголітній секретар 99-го Відділу Українського Народного Союзу св. Миколая.

Покійний народився 7-го березня 1917 року у Вілкес Беррі, а дев'ятирічним хлопцем виїхав з батьками до Галичини, де родина поселилася в селі Станків, біля Калуша. Там закінчив 7-річну школу, а що мав замишлявати до співи, то почав вчитися даякства у місцевого дяка Миколи Мазура. Відтак, підростаючи, належав до церковного хору та хору при читальні „Провіста”, а також до аматорського гуртка. Діяльність його заангажувала польську поліцію, яка почала його переслідувати, не зважаючи на те, що він був громадянином Америки. Щоб мати спокій і в окупованій владі, маючи 21 рік, в 1938 року він повернувся до Америки до свого рідного міста Вілкес Беррі.

Тут поза заробітковою працею він негайно включився у громадську та церковну працю. В першу чергу став помічником дяка у місцевій церкві св. Петра і Павла. Став членом мішаного хору „Бандура”, членом аматорського гуртка, а також членом Управи Кооперативи „Згода”. У тому часі також став членом 99-го Відділу УНСОЮЗУ. Братства св. Миколая, де був довгі роки членом Управи, а відтак впродовж останніх 30 років був його секретарем. Був він також і головою Окружного Комітету Відділу УНСОЮЗУ у Вілкес Беррі, а останні роки головою Контрольної комісії цієї Окружки.

Слід згадати, що покійний В. Валігун був свідомим українцем-патріотом, він болів тим, що українська громада Америки розбита, часто запитував, коли буде об'єднана, щоб спільно обороняти національну гідність.

Як союзовець все дав про ріст Союзу і тому не було ні одного року за його

Св. п. Василь Валігун

урядування на пості секретаря, щоб він не приєднав нових членів. За це був відзначений Екзекутивним Комітетом УНСОЮЗУ кількома разів почесними відзнаками. Будучи добрим секретарем, був обраний шість разів делегатом на Конвенції УНСОЮЗУ.

В неділю, 4-го січня н.р. відслужив Панахиду о. Олександр Бурак, а заупокійна свята Літургія була відслужена в понеділок, 5-го січня. Відтак покійного похоронено на парафійному цвинтарі у Плейнфілді, біля Вілкес Беррі. За словами дружини покійного Марії, одіс — парафіяни, приятелі, союзовці, родина — прибули, щоб попрощатися з ним у дорогу туди, де „немає ні горя, ні печалі”. Від УНСОЮЗУ останню прислугу віддали покійному голова Окружки Вілкес Беррі та секретар 169-го Відділу Василь Стефурин, заступники голови і секретарка 29-го Відділу Ольга Малишак, член Контрольної комісії Окружки та секретар 223-го Відділу Іван Гринишин.

Покійний залишив в ділобому смутку дружину Марію, синів Василя, Чарлеса і Роберта Йосифа, дві доньки Ненсі і Анну Марію, вісім вуків та дві сестри в Україні, Параскевію і Марію.

Своєю відданою й жертвенною працею покійний Василь Валігун заслужив на найкращу згадку і наслідкування. Вічна йому пам'ять.

Степан Гавриш

ДОРОГІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ! ЯКЩО ВАШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КІНЧАЄТЬСЯ ЗАВТРА, ТО ЗАБЕЗПЕЧЕТЕСЯ НАНОВО ЩЕ СЬОГОДНІ. НЕ ЗАЛИШАЙТЕСЯ НІ ОДНОГО ДНЯ БЕЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, БО НЕЩАСТЯ ПРИХОДИТЬ НЕОЧІКУВАНОВО. ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО НАЙДЕШЕВШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ВАС МАЄ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГ УНСОЮЗУ

ГОЛОВИ ОКРУГ, ЯКІ ВИКОНАЛИ КВОТИ НА 100 І БІЛЬШЕ ВІДСОТКІВ:

Володимир Гавриляк
Округа Рочестер

Іван Хомко
Округа Пассейк

ГОЛОВИ ОКРУГ, ЯКІ ВИКОНАЛИ КВОТИ НА 75 І БІЛЬШЕ ВІДСОТКІВ:

Тетяна Мороз
Округа Монреаль

Петро Тарнавський
Округа Філадельфія

Павло Шевчук
Округа Олбанська

Дві нові класи модерного забезпечення УНС

Справа життєвого забезпечення є таким важливим фактом нашого щоденного життя, що треба про нього постійно писати і при кожній нагоді говорити на це тему, щоб вона не виходила з пам'яті і свідомості українського громадянства. Покійний довголітній голова УНСОЮЗУ заслужений громадський діяч с.п. Дмитро Галиччін ось що написав про забезпечення: „Коли б я мав можливість впровадити такий закон, то зарплати би, щоби на дверях кожного дому був напис забезпечення, бо, забезпечення є переважним фактом у щоденному житті”.

Діючи в дусі того заклинку, УНСОЮЗУ весь час на сторінках „Свободи” і „Українського Тижневика” інформували своїх земляків про можливість життєвого забезпечення. При тому все були інформації про класи забезпечення, які рекомендовано українській громаді. А для вдосконалення своєї 92-річної служби українській громаді в ділянці життєвого забезпечення, Український Народний Союз впровадив додатково ще дві нові класи з одноразовою вкладкою. Це є грама-ти W (шле життя) і Ендомент — 65 (Е-65).

Як у класі W на ціле життя, так і Ендомент 65 сума забезпечення починається від 2,000 доларів. Отже не можна набити на 1,000 доларів, а натомість можна набити на вищі суми, як 3,000, 5,000, 10,000, 25,000, 50,000, дол. й більше.

В класі на ціле життя приймається членів від двохмісяця до 70 року життя, а в класі Ендомент 65 приймається від двох місяців до 55 року життя. Коли згадуємо про те, що УНСОЮЗ впровадив вдосконалення, забезпечення служби для своїх членів, а тим самим і української громади, то найкращим доказом цього служить те, що забезпечення в класі на ціле життя можуть набити старші віком особи аж до 70 року

життя, якщо вони є в доброму стані здоров'я. А говорячи про „одноразову вкладку”, то це також належить до поліпшення служби нашим землякам. Бож коли добре приглянутися поданим в низу таблицям, то не хочеться вірити, що за суму 200 чи 300 доларів, заплавши одну вкладку, є спокій на ціле життя. Не буде секретар Відділу докучати, що вкладка не заплачена, а головне тоді, коли є інші родинні видатки.

Важливим є і те, що, заплавши одну вкладку і одержавши грамоту на 2,000 доларів чи більшу суму забезпечення, людина має душевний спокій, що коли б, не дай, Боже, раптово настала смерть, то не буде тягаром для родини. Також до позитивних належить і те, що обидві нові класи мають зворотні вартості, які з кожним роком зростають, і власники грамот можуть улюбий час вибрати нагороджену резерву.

Слід згадати, що нова Класа Е-65 є дуже корисною для дітей чи внуки, бож це є найкраща нагода „зв'язати” їх з такою установою, якою є УНСОЮЗ. Заплативши лише одну вкладку — кілька сот доларів, діти чи внуки залишаться членами УНСОЮЗУ на довгі роки. До того вони будуть управлені одержати беззворотні стипендії Союзу навіть і 1,000 чи більше доларів, якщо поступлять на студії до коледжу чи університету. Матимуть знижки ціни за перебування на Союзіві й інше.

Обраховуючи належність за забезпечення нових класів, де є ціна за 1,000 доларів, належить вимножити через число „тисяч” скільки апікант бажає купити забезпечення, а вкінці додати до цієї суми 10,000 доларів, як оплату адміністративних видатків. (Вік 10 років, клас Е-65 84.00 + 84.00 дол. = 168.00 дол. + 10.00 доларів — разом належність за 2,000 доларів забезпечення вноситься 178.00 доларів).

Відбулися Організаційні збори Округного Комітету УНС Філадельфійської Округи

Промовляв головний радний д-р Іван Фліс.

Філадельфія, Па., (с.г.) — У неділю, 26-го жовтня 1986 року, тут, у залі власного Дому, відбулися чергові організаційні наради Філадельфійської Союзової Округи при участі понад 40 відділових урядовців із Філадельфії й околиці.

Збори відкрив і ними проводив голова Округи Петро Тарнавський, а протокол писав Дмитро Федорічук, округний секретар. Відкриваючи нараду, голова привітав усіх присутніх союзовців, а також членів Головного Уряду: головного радника д-ра Івана Фліса, крайового організатора Степана Гавриша, головного радного Василя Пастушка з дружиною Теодорою. Присутнім був також крайовий керівник продажі забезпечення УНСОЮЗ Генрі Флойд. Відтак він відчитав порядок наради, що був прийнятий, коротко поінформував про важливі ділянки праці Округи, а відтак запросив до слова головного радника УНС д-ра Івана Фліса.

В обширній доповіді д-р Іван Фліс затронував багато важливих справ не лише союзової тематики, але й загальногромадської. Говорячи про справи Союзу, доповідач поінформував, що фінансова господарка Союзу є стабільною. Майно доходить до 56,000,000 доларів. Членських вкладок вже зібрано 2,500,000 доларів, що є далеко більше, ніж було рік раніше. Дім союзовий приносить поважні зиски, кошти Конвенції вислилися понад 370,000 доларів. Призначено стипендії для 217 студентів на суму 110,000 доларів. Доплачено 560,000 доларів до видавництва „Свободи” і „Українського Тижневика”. Закінчено будівлю дому сеньйорів на Союзіві „Галич” коштом понад 340,000 доларів. На Союзіві проведено поважні ремонти старших будинків, а також пороблено поважні зміни в будинку, де є концертна зала. Головний радник згадав також про Боргові зобов'язання, й інші справи: також про видану коштом Союзу книжку „Пам'ятаймо про Винницію”, яку опрацював покійний ред. Антін Драган; про друге важливе видання — „Гарвест оф Сорров” — історичне видання про штучний голод в Україні. Доповідь д-р Іван Фліс закінчив висловом подяки членам Округної Управи за організаційні успіхи.

Наступним промовцем був Степан Гавриш, який подав інформацію про організаційну працю УНС взагалі. При тому він звернув увагу на проголошену організаційну акцію придбання до кінця року 600 нових членів. Відтак він говорив про працю секретарів Округи та їхні зобов'язання.

За його словами, Округа по день наради зорганізувала вже 230 членів, забезпечених на 737,000 доларів. А щоб річна квота Округи була виконана, треба ще придбати 120 членів. При тому він висловив подяку головному радному Василю Пастушкові за придбаних вже понад 40 нових членів. Також згадав і голову Округи П. Тарнавського, який придбав 25 членів, секретарі Петро Шерба, Теодор Дуда і Андрій Кушнір придбали по 15 членів. Інші придбали десять і менше членів. Степан Гавриш згадав і конвенційних делегатів, яких було з Округи аж 42, але не всі придбали членів. Була згадка і про нові класи забезпечення з одноразовою вкладкою, які повинні бути використані для виконання Округою річної квоти.

Головний радний Василь Пастушок, в першу чергу, висловив подяку всім присутнім делегатам за те, що під час Конвенції допомогли йому бути знову обраним на пост радного. В дальшому він запевнив всіх, що буде так працювати, щоб Округа могла виконати квоту на 100 відсотків.

Представлений головним радником Генрі Флойд, керівник продажі забезпечення Союзу, коротко навістив план праці для покращання організаційної ситуації. Він шукає осіб, яких вишолить на професійних організаторів і вони будуть продавати забезпечення на високі суми. Особисто не буде відвідувати проспекти.

По доповідях питання до промовців поставили: інж. Б. Одержинський, Я. Козел, Т. Дуда, І. Даниківський, Д. Федорічук, проф. В. Винницький, В. Євтушенко, інж. І. Скіра, інж. М. Ніч, мгр В. Яців, М. Коженіовський і д-р Свищук. Вичерпні відповіді на запитання справи дискутації одержали від д-ра Івана Фліса і Степана Гавриша.

Перед закінченням наради голова Округи Петро Тарнавський апелював до присутніх відділових урядовців повести організаційну працю так, щоб до кінця року придбати 120 членів і тим самим виконати річну квоту Округи. Відтак він сказав усім присутнім подяку за участь в нарадах і запросив до перекрутки-гостини, яка була приготувана членами Округної Управи. Під час перекрутки присутні мали нагоду продовжувати обговорення плану організаційної праці Округи.

Слід згадати, що, помімо того, що було багато різних питань, які відносилися до загальної праці Союзу, а також й інших ділянок, то наради мали характер будуючий і пройшли в братській атмосфері.

Промовляв головний радний Василь Пастушок.

(Д. П.)—Організаційні збори Округного Комітету відділів УНС в Рочестері, Н. Й., відбулися 12-го жовтня 1986 року о год. 4-й по полудні в залі Українського Народного Дому при 831 Джосеф авеню.

Збори відкрив і ними проводив президент Округи, він же і головний радний УНС Володимир Гавриляк, а протоколував секретар Округи Дмитро Пристай.

Голова Округи скотролював, чи є репрезентовані відділи, котрих є 10, а відтак привітав і представив присутніх Союзовців і гостей на залі: Володимира Соханя—головного секретаря УНС; Генрі Флойда—крайового керівника продажі забезпечення; Константина Шевчука—заслуженого союзовця і почесного голову Округи; Василя Іванців—головного радного Братського Союзу, котрий вже бере участь у союзових нарадах як гість.

Голова Округи подав порядок наради, після чого протокол з минулих зборів прочитав Дмитро Пристай, який прийнято.

Після цього звітували члени Управи. Про загальну працю Округи вичерпний звіт дав голова В. Гавриляк, поінформувавши, що квоту виконано на 75 відсотків (на призначені 90 членів придбано 78) та зазначив при цьому, що ми будемо старатися, щоб пе-

редставлений головним радником Генрі Флойд, керівник продажі забезпечення Союзу, коротко навістив план праці для покращання організаційної ситуації. Він шукає осіб, яких вишолить на професійних організаторів і вони будуть продавати забезпечення на високі суми. Особисто не буде відвідувати проспекти.

По доповідях питання до промовців поставили: інж. Б. Одержинський, Я. Козел, Т. Дуда, І. Даниківський, Д. Федорічук, проф. В. Винницький, В. Євтушенко, інж. І. Скіра, інж. М. Ніч, мгр В. Яців, М. Коженіовський і д-р Свищук. Вичерпні відповіді на запитання справи дискутації одержали від д-ра Івана Фліса і Степана Гавриша.

Перед закінченням наради голова Округи Петро Тарнавський апелював до присутніх відділових урядовців повести організаційну працю так, щоб до кінця року придбати 120 членів і тим самим виконати річну квоту Округи. Відтак він сказав усім присутнім подяку за участь в нарадах і запросив до перекрутки-гостини, яка була приготувана членами Округної Управи. Під час перекрутки присутні мали нагоду продовжувати обговорення плану організаційної праці Округи.

В Дітроїті відбулися Річні збори 183-го Відділу УНСОЮЗУ

Дітройт, Миш.—Тут в неділю, 7-го грудня минуло року, відбулися Річні збори 183-го Відділу УНСОЮЗУ „Говариста ім. Гетьмана Івана Мазепи”. Наряду відкрив президент Відділу Дмитро Кошильовський, привітав присутніх членів, зарядив вшанування хвилиною мовчання чотирьох померлих членів Відділу і відчитав денний порядок наради, який присутні прийняли одностайно. Потім вибрано президію для переведення зборів: президент зборів Ярослав Базюк, секретар Ольга Гавровська.

Подякувавши за довіря, президент зборів Я. Базюк запросив до звітів членів Управи. Першим звітував президент Відділу Дмитро Кошильовський. За його словами, він співпрацював з фінансовим секретарем Петром Залугою, якому допомагав в придбанні нових членів. Він також поінформував про те, що всі члени Управи Відділу багато часу присвячували Конвенційному Комітету у зв'язку з відбутою 31-ю Конвенцією УНСОЮЗУ в Дітроїті. Подякуючи всім за співпрацю голови закінчив свій звіт.

Про багатогранну працю членів Відділу вичерпний

Рочестерська Округа УНСОЮЗУ відбула наради

ревиконати квоту. Він подав скільки і які відділи придбали нових членів: Володимир Гавриляк, секретар 316-го Відділу — 26 членів; Стефан Приймак, секретар 217-го Відділу — 20 членів; Дмитро Пристай, секретар Округи придбав 16 членів до 217-го Відділу; Олександр Скибіцький, секретар 285-го Відділу придбав 5 членів; інж. Петро Лещинський, секретар 66-го Відділу, — 4 члени; Ірина Руснак, делегатка 217-го Відділу, — 4 члени; Василь Попович, секретар 367-го Відділу, придбав двох членів, і д-р Михайло Малинівський, секретар 437-го Відділу, — одного члена.

Президент подякував за організаційні успіхи, а потім запросив до слова головного секретаря УНС Володимира Соханя, який, привітавши всіх присутніх, передав привіт від Головної Екзекутиви. Він подякував організаторам прогуків на Союзіві і до Будівлі УНС — І. Руснак із 47-го Відділу і Степанові Приймакові із 217-го Відділу, та всім учасникам прогуків.

Торкуючи фінансовою сторінкою, В. Сохань сказав, що Союз є багата 55-мільйонна установа. Ми да-

мо на всякі цілі, збудували дім для членів Союзу за 300 тис. дол. Щороку Союз дає 100,000 дол. на стипендії для студентів і багато інших цілей. Нам треба організувати, членів, а головне знайти дорогу до молоді, бо ми не маємо таких поліс, як інші забезпечені установи, що можемо усіх задоволити. Щодо вашої Округи, то ви працюєте добре, бажаю вам успіхів і майбутньому.

Голова Округи, подякувавши головному секретареві за таку змістовну доповідь, попросив до слова Генрі Флойда, керівника продажі забезпечення.

Г. Флойд привітав по українськи, зазначив, що Союз має бізнес, і так треба поступати: поважати людей, мати вирозуміння і терпелівість. В довгий доповідь він затронував багато важливих справ: відносно поліс, вишколу, продажу й т.д.

Закінчуючи, він запевнив, що буде чесно працювати для Союзу і з його праці будуть задоволені, як рівнож, що він бажає вишколювати молодих організаторів і що він себе оправдає.

Президент подякував за доповідь та перейшов до

Вілксберська Округа відбула Організаційні наради

голова поінформував присутніх про загальні справи Округи. Насамперед згадав, що за всі роки його праці для УНСОЮЗУ мав нагоду перший раз бути делегатом 31 Конвенції, яка відбулася в Дітроїті. Він обширно розказав присутнім про перебіг конвенції та всі важливі затверджені ухвали для добра членства і української громади. Він також сказав, що йому приємно було одержати під час Конвенції почесну плякетку для Округи за організаційні успіхи на протязі останніх трьох років. Плякетку йому вручили члени Екзекутиви в товаристві почесного голови мгра Романа Дяківа. Потім він говорив про організаційні

справи Округи, а при тому апелював до присутніх секретарів допомогти виконати квоту Округи, яка виноситься 20 членів.

Запрошений до слова крайовий організатор Степан Гавриш у своїй доповіді говорив про важливі ділянки цілості союзової праці, але найбільше уваги присвятив організаційним справам. Головним чином він звернув увагу на введені нові класи забезпечення з одноразовою вкладкою, а саме Ендомент — 65 і на ціле життя. Доповідач сказав, що ці модерні нові класи забезпечення повинні допомогти Округі в виконанні своєї квоти. В дальшому свої затронені справи Рекордо-

наступної точки, а саме: план організаційної праці до кінця цього року, а також і на біжучий рік. Округа виконала квоту на 80 відсотків, а є можливість доповнити до 100 відсотків. Після короткої дискусії постановлено піднести квоту по придбанні членів до 125 відсотків.

Президент розпочав дискусію, в якій взяла участь Мирон Руснак, Василь Іванців і В. Попович. Дискусія порушувала актуальні союзові тут і в Канаді справи поліс, видавничі справи. На всі питання вичерпно відповідав В. Сохань. Ірина Руснак подякувала за призначення, як рівнож за прийняття в будівлі УНС під час відвідин рочестерських прогуків членами, а також передала подяку від 47-го Відділу СУА і 217-го Відділу для головного радника УНС д-ра Івана Фліса.

Потім забрав слово почесний голова Округи і союзовий сеньйор Константин Шевчук, котрий закликав кріпiti Союз і для нього працювати.

Закінчуючи наради президент В. Гавриляк подякував присутнім за участь, і ще раз пригадав не забувати за наше зобов'язання відносно Союзу, після чого запросив присутніх на перекрутку, котру приготувала Марія Свєрідло.

Збори відбулися в діловій й товариській атмосфері з участю 30 осіб.

Фінансовою відділів і справи 31-ої Конвенції. В дискусії та запитках відділових урядовців затронули ряд союзових та загальногромадських справ. На всі запитання та заваги в дискусіях дав відповіді С. Гавриш. При тому він звернув увагу на організаційну працю Округи, а головне виконання річної квоти. Тому він прохав присутніх придбати в останніх тижнях року 10 нових членів.

Закінчуючи наради, голова Округи Василь Стефурин запевнив крайового організатора, що Округа так, як і в минулих роках буде мати виконану квоту на 100 відсотків.

Після цього всі були запрошені на перекрутку, яку приготували Гізіля Стефурин і Галина Голяк.

Ольга Гавровська, секретарка наради

Добрий приклад для наслідування

Під час 31 Конвенції УНСОЮЗУ, яка відбулася в Дітроїті в травні минулого року три союзові секретарі були нагороджені спеціальними плякетками як нові члени престижного „Клубу Заслужених Союзовців”. Цей Клуб був організований 1961 року, а щоб стати його членом, треба в одному році придбати найменше 25 нових членів.

Новими членами Клубу були: Григорій Гавришків — секретар 283-го Відділу в Авбурі, Н. Й.; Олександр Ковальчук — секретар 460-го Відділу в Лондоні, Канада; і Степан Приймак — секретар 217-го Відділу в Рочестері, Н. Й.

Із згаданих трьох секретарів членство в Клубі відновив лише С. Приймак, придбавши в конвенційному році 31-го нового члена. За такі поважні організаційні успіхи висловлюємо заслуженому секретареві С. Приймакові подяку й гра-туляції. Слід згадати, що завдяки його допомозі Рочестерська Округа, яку очолює головний радний Володимир Гавриляк, виконала свою річну квоту на 114 відсотків і тим самим зайняла перше місце між всіма союзовими Округами у відсотковому відношенні виконання квот.

Слід згадати також і про

нору Лисківську. Обраний голова Д. Кошельовський в імені Управи подякував за довіря, закликав до гармонійної співпраці, а відтак запросив всіх присутніх до перекрутки, яку приготували пані Кошельовська і Базюк. Тому що між присутніми було аж п'ять членів, що мали того дані свої уродини, то всім їм відповідало багатолітство, а також проспівано коляду „Бог Предвчний”.

Ольга Гавровська, секретарка наради

С. Приймак

те, що після смерті довголітнього секретаря 217-го Відділу Теодора Кубарича, який помер 1983 року, С. Приймак став секретаром згаданого Відділу, не будучи обраним із секретарською працею. В зв'язку з цим був учасником тижневого Центрального Секретарського Курсу на Союзіві 1984 року і вже в цьому році придбав 18 нових членів для Союзу. Але щоб мати ще більше знання про союзове модерне забезпечення, в 1985 році ще раз був учасником Секретарського Курсу на Союзіві і завдяки курсові збагатив Союз на 39 нових членів. За короткий час на пості секретаря С. Приймак, придбав до 217-го Відділу 91-го члена.

Крайовий організатор Степан Гавриш промовляв до учасників Організаційних зборів.

Річні збори 217-го Відділу УНСоюзу в Рочестері

Сеньйор-піонер К. Шевчук і почесний президент Відділу УНСоюзу переводять присягу членів Управи.

У неділю, 22-го грудня 1986 року, в Рочестері, Н. Й., відбулися Річні збори 217-го Відділу УНСоюзу Братства св. Йосафата. Підкреслюємо: «Братства св. Йосафата», бо під тою назвою знала українській громаді Рочестеру організація піонерів, які поставили перші основи української громади в Рочестері. Початки цієї організації — Відділу УНСоюзу були в 1908 році і з того часу українська громада в Рочестері розрослася в поважну клітинку усього організованого життя в Америці.

Річні збори відкрив президент Стефан Васильчук. По прочитанні й прийнятті протоколу з останніх зборів, звітвав секретар Відділу Стефан Приймак, який зораз одержав похвали від Головного Уряду за гарну працю у приєднанні членів. Звіт С. Приймака підтвердив присутній його завітання у праці і прихильне ставлення до членів. Він подякував всім за співпрацю і висловив велике вдволення із відбуття автобусової прогулянки до Будинку УНСоюзу в Нью Джерсі та на Союзівку. Потім звітнував голова Контрольної комісії Дмит-

ро Марголич, який заявив, що книги секретаря провадять дуже ясно і докладно, і все знайдено в якнайкращому порядку та запропонував прийняти звіт секретаря та ухвалити абсолютну всім урядовцям. Присутні оплесками це зробили, і президент попросив мігра Мірона Руснака проводити далі збори. Вибрано урядовців на 1987 рік: президент — Стефан Васильчук, заступник — Петро Волке, секретар — Стефан Приймак, заступник — Ірина Руснак, касир — Стефан Мартинюк, заступник — Андрій Гриняк. Контрольна комісія: голова — Дмитро Марголич, члени — Анна Васильчук і Анна Завадська.

В неділю, 25-го січня, на зборах записано всіх урядовців. Присягу провів почесний президент Відділу Константин Шевчук. На пропозиції президента вибрано Товариський суд в такому складі: голова — мгр Мірон Руснак і члени — Анна Сохочка і Микола Завадський. Збори закінчилися перекусом, який гарно і смачно приготували Текля Приймак і Анна Мороз.

Н. Н.

У Вашингтоні...

(Закінчення зі стор. 1)

тамент бачить правдиві зміни в СССР, члени комісії мають мету якої є підняти престиж Союзу, який в очі західного світу, Т. Саймонс відповів, що «більшість з нас в Уряді позитивно оцінюють те, що вони там намагаються змінити». Очевидно, заявив Саймонс, як кожний уряд. Політично намагається дати якнайменше, щоб досягнути якнайбільше користі, але ініціативу М. Горбачова треба оцінювати позитивно, бо жадний союзу лідер перед ним не відважувався на такий крок змін, підтверджених вже сьогодні деякими фактами. Вже саме ствердження М. Горбачова, що 140 звільнених політичних в'язнів є тільки маленькою частиною тих,

які змушені сидіти за ґратами чи колючим дротом, і що багато з них взагалі не повинні були бути засудженими за політичні провини, вказує на свого роду самокритику і визнання помилки, що їх допущився режим на протязі десятиріч.

Обидва речники Державного департаменту, Саймонс і Чарльз Е. Редман, перестерігали однак перед передчасною зміною у політиці і засуджували практичну прокуратуру і поліційні органи СССР, які вимагають від кожного звільненого політичного в'язня підпису під заявою, що вони не будуть більше займатися «антисоюзу агітацією і пропагандою». Демократичній системі таку практику називається порушенням прав людини, — заявив Ч. Редман.

ПРИГАДКА

Книжка це найкращий дарунок на різні нагоди - свята, уродини, ім'янини, ювілей тощо.

Книгарня «СВОБОДА» пригадує читачам, що має ще на складі велику кількість книжок на мистецькі теми.

НЕ ГАЙТЕСЯ ІЗ ЗАМОВЛЕННЯМИ!

Надія Сомко: СКУЛЬПТУРА І МАЛЯРСТВО. Монографія. Вид: Асоціація Дітяч Української Культури. Вступ і підписи під ілюстраціями українською і англійською мовами. Стор. 44 і 34 ілюстрації. Тверда обкладинка. Розмір: 8 3/4" X 11 1/4" Ціна: 18.00 дол.

Микола Неділко: МОНОГРАФІЯ: 60 кольорових репродукцій, біографічні дані, показник прізвищ, тексти й ін. українською мовою; резюме мовою англійською. Вид: УВАН у США. Стор. 163. Тверда обкладинка. Розмір: 8 1/2" X 9 1/2" Ціна 25.00 дол.

Григорій Крук: СКУЛЬПТУРА. Вид: Український Вільний Університет. Вступне слово — фон Жан Касу; уведення — фон Іза Бавер. Тексти, листи, ілюстрації й ін. виключно німецькою і англійською мовами. Стор. 160. Тверда обкладинка. Розмір: 8" X 12" Ціна: 28.50 дол.

Надія Сомко — Сергій Макаренко: МАЛЮНКИ-ПОРТРЕТИ. Тексти і підписи під ілюстраціями у двох (укр. і англ.) мовах. Тверда обкладинка. Розмір: 9" X 12 1/4" Ціна: 16.00 дол.

Фундація Українського Канадського Мистецтва в Торонто, Канада видала 1982 р. Каталог із Світової Виставки Українських Мистців. Тексти і біографічні дані окремих мистців подані укр. і англ. мовами; підписи під ілюстраціями і знімками — мовою англійською. Стор. 110. Тверда і м'яка обкладинки. Розмір: 8 1/2" X 11 1/4" Ціна: м. 25.00 дол. тв. 30.00 дол.

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтського податку.

Замовляти:

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Відвідини Я. Сусленського

Українці вітали армію Гітлера, а жиди вітали Сталіна в 1939 році. Обидва вони були союзниками. Українці сподівалися, що Гітлер допоможе їм відновити державну самостійність, жиди сподівалися, що Сталін заангажує їх в свою адміністрацію і вони зможуть мати більші впливи в СССР.

Гітлер в скорому часі розвіяв серед українців їхні надії. Сталін зачекав на перемогу «русского народа» над Гітлером і вже в скорому часі видавав аферу «жидівських лікарів», щоб відновити реалізацію гасла: «Бий жидів, спасай Росію». Та війна не знайшла кінця і сьогодні, напалки, концентраційні табори в СССР сьогодні переповнені жидівськими й українськими політичними в'язнями, які разом знаходяться дійсно спільну мову і думають про співпрацю обох народів на роки, які приййдуть.

Одним із тих політичних в'язнів жидівського походження є теж і Яків Сусленський, основник і голова товариства єврейсько-українських зв'язків в Ізраїлі, співзвучним якому є Українсько-Жидівське Товариство з СА. Яків Сусленський закінчив студії в Одеському університеті на факультеті фізкультури і чужих мов. Тепер він працює в Єрусалимі учителем чужих мов і при тому старіється продовжувати співпрацю українців з жидами, яку колись проводив в концентраційному таборі.

Його поява серед українських громадян, зокрема тепер, коли чомусь багато його земляків ширить українофобію серед жидів й інших народів, викликає в українців почуття приязні і надії, що «буде колись краше».

Де є українські «Праведники»?

В часі розмови Я. Сусленського з Симоном Візенталем у Відні «відку» ч. р. Сусленський пропонував Візенталеві зробити таке саме переміщення з українцями, як він це зробив з поляками. Сімон Візенталь відповів йому, що поляки мають біля 2,000 імен їхніх земляків, що допомагають жидам рятувати життя. Українці такого списку не мають і тому немає підстави для рівного трактування з поляками.

Приглядаючись спискові польських імен Я. Сусленський помітив серед них біля сотні імен, які, мабуть, є українцями. І він приготував уже список біля 400 імен людей, що були українцями і допомагали жидам. На його думку і правильно — це є доказом про допомогу українцям жидом, що не самохвалба, але пошана до наших людей, які з чисто гуманним мотивом допомагали рятувати життя своїм приятелям чи лише сусідам жидом. А таких було багато. Ми лише не приділяли таким спискам належної ваги. Безпосередньо по війні ми часто зустрічалися з людьми, що рятували жидів і їх, напевно, було не менше, як 2,000. Зрозуміло є теж реакція жидів тут, якщо вони за такими фактами шукають і хочуть про них знати.

Ізраїль і СССР

Митрополит Андрей Шенітський має усі елементи, які дають йому право «Праведника», і ніхто з жидівських діячів цього не заперечує. Однак, як приходить час, щоб його таким він знав, то все знаходиться якісь мимими перешкодами, щоб цього не зробити. На думку Сусленського, тепер є справа наважання дипломатичних відносин між СССР та Ізраїлем. Ізраїль готовий йти на якнайбільші поступки совітам, щоб це досягнути. Сюди належить поглянути на «воєнніми злочинцями» далі — недопустити, щоб Митрополит Шенітський був визнаний «Праведником». Та це ж найвищий достойник Церкви, яку так безпощадно Сталін і його наслідники переслідують. Бажання при подобатися більшовикам у деяких жидівських діячів переходить іноді межі всякої «чесної гри».

Маючи на увазі арабський світ, проти якого СССР не підє, ті ілюзії можуть Ізраїлеві дорого коштувати

і в кінцевому ефекті нічого не дає, але торгуватися все можна. Тим більше, що жиди хотіли б видобути своїх земляків із совєтського пекла, що не все подобається арабам, бо все таки якесь число з них може поселитися на арабських землях.

Всі ці комплікації доводять до дивного українофобства серед жидів, до боротьби, яку намагаються майстри КГБ, а консервативні її переходять всякі межі «чесної гри». Однак в кінцевому ефекті можна ту діяльність справу виграти, бо нормально ані жиди, ані українці не знаходять раціональних причин ворогувати. Треба послідовно і вперто ту правду ширити і для неї працювати.

Українцям часто бракує далекогосяжного планування, вони лише реагують на поодинокі удари, — сказав Я. Сусленський. І мабуть він не помиляється в тому.

Пресові конференції

Маємо між собою живою свідка, що був разом з нашими рідними в СССР і хоче допомагати ширенню українсько-жидівської приязні, бо це потрібне обома народами і в СССР, і тут. Усвідомивши собі це, нам треба вміти що ситуацію належно використати для української визвольної справи. Чи ми свідомі повністю, що маємо до диспозиції і чи вповні те використовуємо для української визвольної справи? Думаю, що не зовсім, і вина тут нас усіх.

Під час його останнього перебування в СА і Канаді в місцях грудні 1986 року і січні 1987 року, Я. Сусленський мав кілька публічних доповідей для слухачів українців і жидів. Такі доповіді були в Торонто, Нью Йорку, Дітроїті, Рочестері та Денвері. Зустрічі із аудієнціями наших громад мав він в Моррістауні та Сомерсвіллі. Крім цього, відвідав наших владик — Стефана Сулика та Митрополита Мстислава. Мав дві візити в редакції «Свободи», та кілька зустрічей із жидами, зокрема з новими емігрантами в Нью Йорку, більшу зустріч з представниками Жидівської ліги проти знешчавлення і Інституту голокосту, що існує при Денверському університеті. Мав теж один виступ на телебаченні в Рочестері і, як нас інформували, дуже вдалий й ефективний.

Все це було добре, але можна було зробити ще ефективнішим, якщо б організації цих імпрез була дещо більше прагматично проведена. Можна було провувати організувати пресову конференцію в Нью Йорку.

На майбутнє добре опрацьований план, вмілі організатори і ми можемо організувати дещо краще, щоб це було добре зробити. Це мусьят мати на увазі проводили українсько-жидівських товариств. Навіть не зовсім вдало організовані виступи дали, без сумніву, підставу для оптимізму. Смі жидами люди, які готували з нами зустрічі в діалогах від того, щоб полішити українсько-жидівські відносини. Бажання розвивати речевий і корисний діалог для обох сторін є завжди потрібним і нікого не понижує.

Іван Я. Хамуляк

Дорога...

(Закінчення зі стор. 2)

ви входить в світ любові до Бога, до батьківщини, родини й природи. Там і фіялки, і конвалії, метелики й бджилки, равлики й жуки, гриби й яблучка, сонце й снігова хуртовина. Просто цілий дитячий рай, поданий легким, співучим віршом і ілюстрований живо й фантазією, рукою мисткині Марти Гриняк. Восхвали. І все разом за 7 дол. плюс 1 дол. на посылку.

Бабусі й дітусі, мами й батьки, вчителі шкільного навчання, не відмовте диточкам радості, замовляйте книжечку, а ви самі віджигте, читачко чудові райки, й пригадаєте собі своє веселе, безжурне дитинство.

Любов Цегельська

Рочестер, Н. Й.

Помер бл. п. Ф. Кордуба

В дні 21 січня 1987 року відійшов у вічність у Мюнхені, при праці редакторської у друкарні, на 79-му році трудоблюбного життя бл. п. редактор Фелікс Кордуба, скромний і працюючий чоловік, патріот, батько і дідуся. В останніх майже 10-ти роках був він директором друкарні «Логос» і на цьому пості значно причинився до вдяжання цієї друкарні, яку потребує модернішого устаткування. В цій друкарні понад сорок років друкується наш тижневик «Християнський голос», друкується наш науковий видання НТШ, УВУ, УТГ, УІТ та інші видання, в тому числі і деякі видання наших сусідів — чехів, словаків, румунів, поляків, хорватів.

Покійний був також відомим журналістом, співробітником кількох наших пресових органів на чужині. На окрему увагу заслуговують його статті, критичні огляди і рецензії з воєнно-політичної та сучасної історичної тематики, в тому числі його критичні огляди нашого політичного життя.

Ф. Кордуба народився 28-го травня 1908 року в Тернополі, де провів свої дитячі та юнацькі шкільні роки; там закінчив він гімназію в 1929 році. Пробівався в життя як студентський діяч правого націоналістичного напрямку на переломі 1930 років в обставинах спротиву польській колоніальній політиці в Галичині, що було нелегальним завданням. За активну діяльність в рядах ОУН був заарештований і засуджений на 10 років тюрми з чого один рік відбув у відомому концтаборі Береза Каргузька.

Після початку Другої світової війни — польсько-німецька війна в 1939 році, відкрив йому волю і він повернувся до Тернополя в 1941 році, де продовжував вже обережніше свою патріотичну діяльність. В кінці 1943 року вступив у ряди Першої Української Дивізії «Галичина», з якою вже в липні 1944 року брав участь у боях під Бродами. З рештками дивізії вийшов із окупації, а потім увійшов вже як старшина до Другої дивізії, з якою у вишкільній стадії кінця війни застав його на території Австрії.

В 1946 році переїхав до Баварії, де включився знову у громадське і політичне життя, а від 1951 року жив з родиною у Мюнхені і працював у друкарні, де свою працю про набиранні, лощі і корекції значно причинився до регулярної появи тижневика і інших видань. Зокрема в пізніших роках опікувався виданням Енциклопедії Українознавства, окремих Наукових збірників УВУ і УТГ, а також і виданням «Українського Історика», якого був адміністратором. Сприяв також появи чужих емігрантських видань, які друкувалися в друкарні «Логос».

Був він довголітнім секретарем Спілки Українських Журналістів в 1961-1968 роках був головою Головної Ради ЦПУЕН. Брав активну участь в інших товариствах, як в Німецько-українському товаристві, в Братстві Українських Во-

яків, Товаристві Політичних в'язнів. Зокрема останніх 10 років, вже на посту директора, значно причинився своєю працею до появи видань НТШ і УВУ і за це йому належить подяка, що з призначенням стверджують керівники цих установ.

Всі заходи щодо устояння і переведення похоронних обрядів зробили дружина і доня покійного. День перед похороном, у поведінку ввечері, 26-го січня, Владика Платон Корниак в сослуженні отців: Євгена Гарабача, Іоакима Джуджару і Мірона Мольчука відправив Заупокійну Св. Літургію в катедральному храмі св. Андрія і св. Покрови, а відтак соборну Панахиду, до якої прилучився о. архієпископ Паладій Дубинський.

В часі Богослуження проповідь з прощальними словами і зворушливим співчуттям дружині і родині виголосив о. Євген Гарабач.

Похоронено ред. Ф. Кордубу на новий український цвинтар в Вальдфрідгоф у вісторок, 27-го січня ц.р. Похоронні обряди почалися о. год. 10:30 Соборною Панахидою, яку відправив отці: протоархимандрит ЦСВВ д-р Ізидор Патріло, архієпископ Паладій Дубинський, о. Мірон Мольчук, о. д-р Михайло Іваняк, о. Іоаким Джуджар і о. Євген Гарабач.

З прощальним словом в цвинтарній каплиці виступили: о. М. Мольчук, парох мюнхенської парафії — від Владика Платона, друкарні «Логос» і від парафії: о. архієпископ Паладій — від УАПЦ, від Владика Анастасія (подякував за друкування кавараліка «Наша Церква»), від Владика Володимир та як колишній військовий капелян попрощав покійного як колишнього воїна.

Від побратимів і друзів з ОУН прощав мгр Мирослав Антохій, а від Управи Українського Історичного Товариства, як члена редакційної колегії журналу «Український Історик» — проф. д-р Теодор Мацьків. Вони висловили співчуття шановній дружині і родині з приводу болочої втрати.

Відтак чисельно зібрана громада, в тому родинно-пов'язані баварці, зокрема родина зятя Вільде, та чисельні представники інших народів — поляки, чехи, румуни, хорвати — під жалобний спів «Святий Боже» провозжали труну покійного до місця спочинку. Відкритий гріб прикрашував добрий десяток вінків.

Після похоронної відправи над відкритою могилою попрощав покійного редактор Ф. Кордубу від ЦПУЕН і від Товариства Політичних в'язнів мгр А. Мельник.

Так «відлітають сірим шнурком» з-поміж нас вартісні і діяльні одиниці і пісню «Видиш, брате мій» закінчено похоронні відправи.

Покійний зберігав вірність своїм переконанням, був працюючим людиною і таким залишиться у пам'яті своїх друзів і знайомих.

Б.К.

Ділимось болочою і сумною вісткою, що по довгій і тяжкій недужі відійшов у Вічність в неділю, 15-го лютого 1987 року

бл. п.

ТЕОДОР ЮХИМОВИЧ КУХАРЧУК

THEODORE J. KUCAR

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в Банд Бруку, Н. Дж. у вісторок, 17-го лютого 1987 р.

В глибокій смутку:

дружина — ГАННА

сини — ТЕОДОР

АНДРІЙ РОМАН

мама — ВІРА

сестра — КАТЕРИНА ГУЦУЛ з синами:

ПРОСЛАВОМ з дружиною БОГДАНОЮ

та дітьми НАТАЛЮКОЮ І ОКСАНОЮ

ОЛЕГОМ з дружиною ЛІДОЮ

сваха — ЛІДІЯ ПРИДАТКЕВИЧ

Маємо на складі найновіші видання Славуті, а саме:

КИЇВ ТА ІНШІ ПІСНІ
Музика Романа Бородівця на слова Яра Славутича
Видавництво Славута, Едмонтон, 1987, стор. 42, ціна \$9.00

СНЯТЬСЯ НИВИ ТА ІНШІ ПІСНІ
Слова Яра Славутича, мелодії Юхима Вольфа.
Фортепіанний супровід В. Маневича.
Видавництво Славута, Едмонтон, 1986, стор. 32, ціна \$7.00

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці штату Нью-Джерсі обов'язково 6% податку.

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ,
щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і тиспа двотомова

Енциклопедія України
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA

UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

ЦІНА:

Том I	\$ 75.00
Том II	\$ 85.00
Кто замовить ОБА ТОМИ платити	\$140.00

включно з пересилкою

Замовлення — належність тільки чеками або ПОШТОВИМИ
ПЕРЕКАЗАМИ (М.О.) слати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Увага! Нью Йорк і околиця! Увага!

В четвер, 26-го лютого 1987 р., о год. 6-й веч.
в залі
Українського Спортивного Клубу
при 122 Друга Авеню в Нью Йорку, Н. Я.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС
міста НЬЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦЬ

до участі в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної
Управи, представники Відділів та делегати на 31-шу Конвен-
цію наступних Відділів:

4, 5, 6, 8, 16, 19, 86, 130, 158, 184, 194, 195, 200, 203, 204,
205, 211, 212, 258, 267, 293, 325, 327, 361, 433, 435, 450,
455, 457, 485 і 489.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження повноважень зборів;
3. Вибір Президії;
4. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів;
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії;
6. Дискусія над звітами;
7. Удільнення абсолютної уступаючої Управі;
8. Вибір нової Управи;
9. Слово д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного підприємця УНС
10. План праці на нову каденцію
11. Залити, внески і пропозиції;
12. Закриття зборів.

У зборах візьме участь
д-р Іван Флис, головний підприємця УНС

Закликаємо всі Відділи перед нарадами вкласти свої
вклади до каси Окружного Комітету.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Д-р Іван Флис, почесний голова Микола Хоманчук, голова
Василь Рясак, касир Олена Гентіш, секретар

Комітет Оборони Української Спащини
та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ
на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням випискою цього запису.
Просимо подати суму пожертви (своєю мовою) і
якщо це можливо, адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число, місяць, вулиця

місцевість

статус

поштовий код

Пам'яті Я. Стасика

У четвер, 25-го грудня 1986 року, в день Різдва Христового, несподівано упокоївся в Бозі в Дітроїті, Миш. сл. п. Ярослав Стасик, провідний член Українського Національного Руху, член Організації Українських Націоналістів — ОУН, член Центральної Управи Організації Державного Відродження України (ОДВУ), перший заступник голови Крайового Комітету Українського Визвольного Фонду, відомий член юніі автомобільних робітників, оборонець українських політичних в'язнів у СРСР.

Сл. п. Я. Стасик

Я. Стасик відійшов від нас з волі Божої передчасно, переживши тільки 60 літ. Покійний залишив у глибокому смутку дружину Софію, дочку Христини з родиною, синів Степана і Євгена з родинами і Володимира, та родину в Україні, Америці і в Канаді.

З відходом сл. п. Я. Стасика у вічність родина зазнала болючу втрату — мужа, батька і дідуся, а вся українська громада втратила відданого, повного посвяти громадянина.

Ярослав Стасик народився 5-го листопада 1926 року в Рихтичах біля Дрогобича, на землі Івана Франка. Він там виростав, ходив до школи і виховувався на кличах визвольної боротьби українського народу 1917-20 років. Молодим юнаком він включився у визвольну дію нашого народу в Україні. Опинившись на еміграції, тут в Америці, не зважаючи на тяжку фізичну працю, включився підразу в організоване громадське життя. Став членом УНС, став членом Українського Спортивного Товариства „Черник“, згодом довгі роки — членом його упра-

ви. Вступив у ряди Організації Державного Відродження України (ОДВУ), щоб тут, на чужині, служити визвольній боротьбі українського народу.

Як член юніі автомобільних робітників у Джерсі-Сіті, вступив у ряди української політичної організації в США. На крайовій конференції юніі в Лос-Анджелесі 2000 делегатів від півтора мільйона членів схвалили резолюцію — протест в обороні українських політичних в'язнів, яку вислали до Президента США і до Брежнєва. Кілька років тому Я. Стасик повів акцію оборони Ю. Хушевича юніїними чинниками. В листопаді 1986 року він почав оборону Івана Дем'янюка, як колишнього члена юніі в Клівленді. Була намічена зустріч президента юніі з д-ром Я. Сусленським у справі оборони І. Дем'янюка і виготовлення листів до найвищого суду в Ізраїлі. Несподівана смерть сл. п. Я. Стасика не дозволила довести оборону І. Дем'янюка до кінця.

Життєвий шлях покійного був виповнений трудами, змаганнями і боротьбою за особисте, родинне життя і за українське національне життя. Він знав, що боротьба за національне життя ще не закінчена і далі триває. Цій боротьбі, Я. Стасик посвятив все своє життя, повне відданості, жертвенності і творчої праці. Про всецільну відданість і жертвенність його для допомоги визвольній боротьбі свідчить його остання воля, написана ним в останній день праці, 22-го грудня 1986 року, якою покійний призначив частину придбаного тяжкою працею гроша на Залізний Фонд, пресу і на Патріархат. В громадській праці відзначився обов'язком і творчим працьовитим. Був він людиною скромною, прямолинійною, доброго серця і широким серцем до ближнього і до України.

Похоронні відправи почилися Панахидами у неділю, 28-го грудня 1986 року, в похоронному заведенні „Богай“ в Гемтремку, Миш. Велика зала заведення була заповнена подругами українського Золотого Хреста, членами ОДВУ, УНС та приятелями і знайомими. Панахиду відправляли О.О. Васильяни: о. Севастіан Соболь і о. Димитрій Височанський. Після Панахиди до численних присутніх прощальне слово від ПУН-ОУН і від ІСНО сказав Павло Дорожницький з Канади. Промовцю в коротких словах описав життєвий шлях сл. п. Ярослава Стасика та підкреслив його шляхетні прикмети великої любові до України і відданої жертвенної праці для визвольної боротьби українського народу.

В понеділок, 29-го грудня, о год. 10-й ранку почався похорон сл. п. Ярослава в українській католицькій церкві Непорочно-го Зачаття П.Д.М. в Гемтремку. З прапорами американським і ОДВУ напереді внесли члени ОДВУ і приятелі домовину до церкви. Заупокійну Службу Божу і похоронні молитви відпра-

вив о. Димитрій Височанський, ЧСВВ. В прощальному слові о. Димитрій згадав про душевні цінності покійного і порівняв його до чудової квітки, що проросла в Україні і що передчасно Господар забрав її до своєї палати.

Після церковних відправ у грудневий зимовий день українська громада великою автокадою (біля 40 авт) відправила сл. п. Ярослава Стасика на вічний спочинок на цвинтар „Воскресіння“ в Мавнт Клеменси, Миш. На цвинтарі після короткої відправи „запечатання гробу“ Степан Білий попросив сл. п. Я. Стасика від Центральної Управи Організації Державного Відродження України.

Після похоронів усі поїхали до Українського Культурного Центру у Воррені, де відбулася тризна. Тризну почав молитвою о. Димитрій Височанський, а перепровадженням її зайнявся Степан Білий. Після спожиття трапези С. Білий відчитав прощальне слово від Крайового Комітету Українського Визвольного Фонду в США. На тризні згадували покійного як людину працьовиту, жертвенну і підкреслювали його відданість для української справи.

На бажання вдови Софії Стасик була проведена збірка на радіопродові ОО. Васильянів і „Душа України“ в Дітроїті. Прощальне слово від 4-го Відділу ОДВУ в Гемтремку, в якому сл. п. Ярослав Стасик був місто-головиною, сказав С. Білий і закінчив тризну словами: „Хай шляхетні прикмети сл. п. Ярослава Стасика, відданість, посвята, жертвенність будуть для нас прикладом у нашій нинішній праці, а пам'ять про нього хай залишиться навіки між нами“.

З відходом у вічність сл. п. Ярослава Стасика українська громада втратила активного, жертвенного члена, який змагався за краще майбутнє свого народу.

Степан Білий

Пресовий Фонд „Свободи“

На цьому місці друкуємо імена тих ВІШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи“ і дитячого журналу „Веселка“ та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 3

Н.Н. Баффало	20.00	Ю. Зубаль, Нью Гейвен	2.00
Я. Паздасевич	20.00	В. Калін-Матем	2.00
М. Баран, Пратсбург	17.00	С. Орендж	2.00
Я. Держко, Вінніпег	12.00	А. Калинович	2.00
М. Дмитренко, Дітройт	12.00	Джерзі Сіті	2.00
Г. Майборода	12.00	І. Квік, Філадельфія	2.00
Вільямінгтон	12.00	Ф. Кобас, Сакіно	2.00
Л. Музика, Ірвінгтон	12.00	Й. Ковалів, Мінеаполіс	2.00
Д-р В. Онуферко	12.00	Б. Ковальчук	2.00
Джерзі Сіті	12.00	Перт Амбой	2.00
М. Прокопенко	12.00	І. Коваль, Амстердам	2.00
Джерзі Сіті	12.00	Я. Козак, Гантінгтон	2.00
д-р Б. Піхурко	10.00	І. Колодій, Джерзі Сіті	2.00
Кеймбридж	10.00	А. Коновал, Арлінгтон	2.00
І. Шериковський	10.00	Гайтс	2.00
Бейсайд	10.00	П. Королишин	2.00
П. Болонний	7.00	Норт Порт	2.00
Мт. Клеменси	7.00	М. Кунка, Бруклін	2.00
П. Воїнов, Клифтон	7.00	М. Лешак, Філадельфія	2.00
А. Голово, Ст. Пол	7.00	В. Луїш, Норрістаун	2.00
А. Гриник, Сиракузи	7.00	Б. Маланчук, Пітсбург	2.00
Л. Гуменюк, Лонг	7.00	Е. Марченко, Рівер Едж	2.00
Айленд Сіті	7.00	М. Матійчин, Сиракузи	2.00
А. Кедринський	7.00	І. Миколаєвич, Сиракузи	2.00
Джерзі Сіті	7.00	М. Мулькевич, Балтимор	2.00
В. Кендус, Нью Йорк	7.00	І. Олійник, Бет	2.00
С. Кириленко, Белойт	7.00	о. Ю. Осадца, Глен Спей	2.00
Д. Коваль, Чикаго	7.00	В. Пастушок, Маркус Гук	2.00
Д-р Т. Новосітський	7.00	В. Пеленський, Париспані	2.00
Раквілл	7.00	о. В. Покотило	2.00
Б. Рибчук, Норд Колдвел	7.00	С. Бавид Брук	2.00
К. Панчешине, Вудбайн	6.00	Й. Постоловський	2.00
Т. Пилипак, Чикаго	5.00	Дітборн	2.00
В. Самійленко	5.00	М. Прибільський	2.00
Свортмор	5.00	Озон Парк	2.00
Я. Стадник, Мейлвуд	5.00	В. Ріппін, Філадельфія	2.00
Й. Труш, Юньон	5.00	Н. Світлична	2.00
М. Едвін, Нью Йорк	4.00	Ірвінгтон	2.00
В. Левіцька, Нью Йорк	4.00	В. Сенсак, Вест Орендж	2.00
Е. Ляшківський	4.00	Ю. Сківртнянська	2.00
Дітройт	4.00	Вудсейн	2.00
С. Тимяк, Пітсбург	3.00	М. Слабій, Юньондейд	2.00
Я. Абрамчук	2.00	М. Славятинський	2.00
Мінеаполіс	2.00	Філадельфія	2.00
М. Бараник, Воррен	2.00	П. Стадник, Рочестер	2.00
В. Барбалин, Ньюарк	2.00	Я. Степанків, Стемфорд	2.00
М. Белей, Нью Гейвен	2.00	М. Тимчинин, Чикаго	2.00
В. Бойко, Чикаго	2.00	М. Токмів, Чикаго	2.00
В. Величківський	2.00	М. Тотос, Редінг	2.00
Блютфілд	2.00	В. Третяк, Вудсейн	2.00
А. Вонторський	2.00	Ю. Федечко, Колумбус	2.00
Філадельфія	2.00	І. Федичин, Дітройт	2.00
Е. Горбова	2.00	Б. Флюнт, Воррен	2.00
Ст. Пітерсбург	2.00	о. Т. Форостій, Норт Порт	2.00
П. Грабович, Вінні	2.00	І. Чайка, Філадельфія	2.00
І. Гринішин, Асторія	2.00	В. Чайковський	2.00
М. Гура, Кергонксон	2.00	Морріс Плейнс	2.00
Д. Гулич, Чикаго	2.00	А. Чепига, Бостон	2.00
М. Дерш, Віппані	2.00	Р. Чорнобіл, Рочестер	2.00
Е. Держко, Александрия	2.00	С. Чорномаз, Юньон	2.00
В. Ерега, Глен Спей	2.00	А. Шендло, Велдерфілд	2.00
М. Захарко, Менвілд	2.00	Т. Шестак, Пітсбург	2.00
М. Заяць, Воррен	2.00	І. Якуш, Чикаго	2.00
Л. Зобнів, Бінгемптон	2.00		

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОНУФОРІ СОКІЛ, член УНС Відд. 502-го ім. С. Петлюри в Гаффорд, Саск., Канада, помер 3-го грудня 1986 року на 86-му році життя. Нар. 1900 року в селі Зелений Город, Зах. Україна. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Едковію, дочку Віру і Христини, брата в Америці, близьку і дальшу родину в Канаді й Європі. Похорон відбувся 17-го грудня 1986 року на цвинтарі Вікторії Ловін в Ст. Катеринс, Онт. Канада.

Секретар

СТЕФАН МОНЧАК, член УНС Відд. 427-го ім. І. Франка в Ст. Катеринс, Онт. Канада, помер 14-го грудня 1986 року на 80-му році життя. Нар. 1906 року в Україні. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Едковію, дочку Віру і Христини, брата в Америці, близьку і дальшу родину в Канаді й Європі. Похорон відбувся 17-го грудня 1986 року на цвинтарі Вікторії Ловін в Ст. Катеринс, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Дяків, секр.

МАРІЯ РОМАНЧУК, член УНС Відд. 476-го ім. Св. Михайла в Гадзоні, Н.Я., померла 24-го грудня 1987 року на 94-му році життя. Нар. 7-го квітня 1892 року в Україні. Членом УНС стала 1934 року. Залишила у смутку доньку Анну Романчук і Тетяну Гурту з мужом Іваном, 9 дітей і 3-ох правнуків. Похорон відбувся 27-го грудня 1987 року на цвинтарі Сідар Парк у Гадзоні, Н.Я.

Вічна Їй Пам'ять!

Ришард Гріняк, секр.

МАРІЯ ЛЕХИЦЬКА, член УНС Відд. 204-го ім. А. Гончаренка в Нью Йорку, Н.Я., померла 4-го листопада 1986 року на 88-му році життя. Нар. 6-го жовтня 1898 року в селі Добра Шляхошча коло Сянока, Зах. Україна. Членом УНС стала 1936 року. Залишила у смутку племінника Михайла і дальшу родину. Похорон відбувся 6-го листопада 1986 року на цвинтарі в Сяноку.

Вічна Їй Пам'ять!

Мирон Заліський, секр.

ІВАН КРАВЦІВ, член УНС Відд. 12-го Т-ва „Гомін“ в Гартфорд, Кт., помер 24-го грудня 1986 року на 42-му році життя. Нар. 1944 року в Німеччині. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Петра, батька і матір і брата Василя з дружиною. Похорон відбувся 29-го грудня 1986 року на цвинтарі Св. Марії в Нью Бритен, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!

Володимир Лучкан, секр.

ІЛЬКО ПЕРЧИШИН, капітан американської армії, член УНС Відд. 345-го ім. Б. Хмельницького в Мінеаполіс, Мінн. помер 19-го грудня 1986 року на 68-му році життя. Нар. 1-го лютого 1918 року в Нью Йорку. Членом УНС став 1946 року. Залишив у смутку дружину Любу, доньку Наталку, сина Ілька, внука Ерика, сестру та ближню і дальшу родину. Похорон відбувся 23-го грудня 1986 року на військовому цвинтарі Форт Снеллінг в Мінеаполіс, Мінн.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Каркоць, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
8-го БЕРЕЗНЯ 1987 р.

Омега, Небраска. Річні загальні збори Т-ва Карпати 358-го Відд., о год. 3-й пол. в приміщенні церковної домівки. Проститься членство прибути на збори, вислухати звіти та вибрати управу на 1987 р. — Управа.

● НА ПРОДАЖ ●

Я українець, хочу ділитися з українцями тим, що я люблю. А це добре здоров'я, що мені дають мої близькі — Божі мужи. МЕД, ЛІЛОК, ПРОПІЛІС, БІЖОЛАНЕ МОЛОЧКО.

За \$22. Все буде мати швидку на місяць. Можу зварити гречку, як Вам не подобається. Ніхто не може Вам це дешевше продати, ніж добрий, здоровий лікар.

M. Surmach, 165 W. Saddle River Rd.
Saddle River, N.J. 07458

● SERVICE ●

The Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-6765

— PRIVATE PARTIES —
Christenings • Weddings
Showers • Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

ТАКА Компанія
КОРПОРАТИВНІ СЛУЖБИ
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10003
ВСІ НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ
ВИДАННЯ одержите в АРЦІ

● FUNERAL DIRECTORS ●

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОКХ, БРОКЛІН, НЬЮ ЙОРК, ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавд Брук у перенесених Тіли-них Останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

UKRAINIAN NATIONAL SERVICE

Український Національний Центр-Пам'ятник по-ложують всі справи по-в'язні з похороном і по-хованнями в США.

4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754